Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem

Vecāki var izvairīties no sava bērna “nolaupīšanas”, ja viņi pietiekami labi pārzin to, kā likumīgā veidā kopā ar savu bērnu var šķērsot robežu.

Pieredze rāda, ka daudzos gadījumos bērna nelikumīga aizvešana vai neatgriešana (aizturēšana) notiek tā vecāka, kurš veic tā saukto “bērna nolaupīšanu”, nepietiekamu zināšanu dēļ. Parasti vecāki nepārzina nosacījumus, saskaņā ar kuriem viņi var šķērsot robežas ar saviem bērniem, vai pasākumus, kas veicami, kad viņi likumīgi ceļo ārvalstīs ar saviem bērniem.

Lai iegūtu sīkāku informāciju par konkrētu valsti, noklikšķiniet uz tās karodziņa.

Lapa atjaunināta: 30/05/2023

Šo lapu uztur Eiropas Komisija. Informācija šajā tīmekļa vietnē nav uzskatāma par Eiropas Komisijas oficiālo nostāju. Komisija neuzņemas nekādu atbildību vai saistības attiecībā uz informāciju vai datiem, kas ietverti vai izmantoti šajā dokumentā. Autortiesību noteikumus Eiropas tīmekļa vietnēs lūdzu skatīt juridiskajā paziņojumā.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Beļģija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem tiesības mainīt nepilngadīga bērna dzīvesvietu ir aizgādības tiesību jautājums. Tādēļ tikai bērna aizgādības tiesību turētājam(-iem) ir tiesības mainīt bērna dzīvesvietu.

Principā neatkarīgi no vecāku statusa un tā, vai tie dzīvo kopā vai atsevišķi, vecāki kopīgi īsteno aizgādības tiesības bērna interesēs (skatīt Civilkodeksa 373. un 374. pantu).

Tomēr, ja vecāki nolemj šķirties, ir iespējams iesniegt pieteikumu tiesā, lai atceltu kopīgās aizgādības principu. Tādā gadījumā aizgādības tiesības, kas ar tiesas nolēmumu uzticētas vienam no vecākiem, uzskata par viena vecāka atsevišķām aizgādības tiesībām. Ja aizgādības tiesības īsteno atsevišķi viens no vecākiem, tad šim vecākam var uzticēt arī visas ar aizgādību saistītās izņēmumtiesības, tostarp bērna dzīvesvietas izvēli. Tādēļ bērnu var aizvest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas. Tomēr šādos gadījumos vecākam, kuram nav kopīgas aizgādības tiesības, var piešķirt saskarsmes tiesības. Tiesa var iejaukties atsevišķo aizgādības tiesību īstenošanā, nosakot izņēmumus, kad atsevišķu, ar bērnu saistītu lēmumu pieņemšanai nepieciešama arī otra vecāka piekrišana. Bērna dzīvesvietas izvēle var būt viens no šādiem lēmumiem, kas jāpieņem kopīgi, ja vienam no bērna vecākiem ir atsevišķas aizgādības tiesības.

Turklāt, ja uz bērnu attiecas lēmums par pagaidu aizsardzību, kas paredz aizgādības tiesību īstenošanas noteikumu izmaiņas, šim lēmumam ir jāprevalē. Šādos gadījumos neviens no vecākiem nedrīkst vest bērnu uz ārvalstīm.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja aizgādības tiesības īsteno abi vecāki kopīgi, bērna dzīvesvietas maiņai nepieciešama abu vecāku piekrišana.

Ja aizgādības tiesības īsteno viens no vecākiem atsevišķi, nepieciešama arī otra vecāka piekrišana (tas neattiecas uz noteiktiem lēmumiem, piemēram, par bērna dzīvesvietas noteikšanu). Tomēr attiecībā uz bona fide trešajām personām var pieņemt, ka pastāv vecāku savstarpēja vienošanās.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja aizgādības tiesību turētāji nevar vienoties par sava bērna dzīvesvietu, teritoriāli kompetentās tiesas pienākums ir atļaut vai neatļaut bērna aizvešanu uz citu valsti.

Vecāks, kurš īsteno kopīgas aizgādības tiesības, var a priori paziņot kompetentajai tiesai par gaidāmu lēmumu, kuram viņš(-a) nepiekrīt. Vecāks, kurš īsteno kopīgas aizgādības tiesības, var arī a posteriori pārsūdzēt lēmumu, kuru jau pieņēmis otrs vecāks.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja aizgādības tiesības ir uzticētas tikai vienam no vecākiem, tiesības vest bērnu uz citu valsti īslaicīgās brīvdienās ir tikai tam vecākam, kurš ir aizgādības tiesību turētājs.

Vecāks, kuram nav aizgādības tiesību pār bērnu, bet kuram ir saskarsmes tiesības, drīkst vest bērnu uz ārvalstīm tikai tad, ja iepriekš saņemta tā vecāka rakstiska piekrišana, kuram ir aizgādības tiesības, vai kompetentās tiesas izdota atļauja, kurā tas skaidri norādīts.

Attiecībā uz kopīgas aizgādības tiesībām — ja nav pieņemts lēmums par bērna dzīvesvietas jautājumu, tiesības ceļot kopā ar bērnu uz ārvalstīm ir abiem vecākiem. Tomēr bērna dzīvesvietu mainīt nedrīkst.

Visbeidzot, ja ar tiesas nolēmumu ir noteikta bērna izmitināšanas kārtība, abiem vecākiem ir tiesības ceļot kopā ar bērnu tikai tajā saskarsmes periodā, kad tas ir atļauts, ja vien tiesa nav to skaidri aizliegusi.

Lai izvairītos no sarežģījumiem, divos pēdējos gadījumos vecākam, kurš ceļo kopā ar bērnu, varētu būt lietderīgi iegūt otra vecāka parakstītu ceļošanas atļauju.

Lapa atjaunināta: 10/01/2018

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Bulgārija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja abi vecāki solidāri īsteno aizgādības tiesības, viņiem par bērna aizvešanu uz citu valsti ir jālemj kopīgi.

Ja vecāki nedzīvo kopā, viņi var vienoties par bērna dzīvesvietu, aizgādību un saskarsmi ar bērnu un vērsties tajā rajonā tiesā, kurai ir jurisdikcija bērna pašreizējās dzīvesvietas teritorijā, lai tiesa šo vienošanos apstiprinātu.

Ja vecāki nespēj vienoties, strīdu izšķir tā rajona tiesa, kurai ir jurisdikcija bērna pašreizējās dzīvesvietas teritorijā. Šādā gadījumā tiesa lemj par bērna dzīvesvietu, aizgādības tiesību īstenošanu un saskarsmi ar bērnu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Gan tad, ja vecāki īsteno aizgādības tiesības kopīgi, gan tad, ja tiesa ir apstiprinājusi vecāku vienošanos šajā jautājumā vai lēmusi par šo tiesību piešķiršanu tikai vienam no vecākiem, nosakot, ka bērns dzīvo pie šā vecāka, bērna izvešanai no Bulgārijas teritorijas ir nepieciešama arī tā vecāka piekrišana, kurš neīsteno aizgādības tiesības; šai piekrišanai jābūt rakstiskai, un uz tās jābūt notariāli apliecinātam attiecīgā vecāka parakstam (Bulgārijas Personas dokumentu likuma (*Zakon za bulgarskite lichni dokumenti*) 76. panta 9. punkts).

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja vecākiem rodas domstarpības par bērna aizvešanu uz citu valsti, strīdu izšķir Ģimenes lietu kodeksa (*Semeen kodeks* (*SK*)) 127.a pantā noteiktajā kārtībā. Ja vecāki nespēj vienoties par bērna dzīvesvietu, piemēro *SK* 127. panta 2. punktā vai 59. pantā noteikto procedūru.

Vecāka piekrišanu ārzemju ceļojumu pases izdošanai un bērna aizvešanai uz citu valsti (neatkarīgi no brauciena ilguma) var aizstāt ar tiesas atļauju, bet to var darīt tikai tad, ja tiek konkrēti aizsargātas bērna intereses laikā, kad tas aizvests uz citu valsti; tas savukārt nozīmē, ka šādu aizvešanu var atļaut uz konkrētu laika periodu, uz konkrētu valsti vai noteikta reģiona valstīm (piemēram, Eiropas Savienības dalībvalstīm) vai arī var atļaut neierobežotu braucienu skaitu noteiktā laika periodā, bet arī tad — uz konkrētām valstīm.

Saistošajos norādījumos par tiesību normu interpretēšanu, kas sniegti 2017. gada 3. jūlija Interpretācijas lēmumā Nr. 1, kurš attiecas uz 2016. gada Interpretācijas lietu Nr. 1 (Augstākās kasācijas tiesas Civillietu kolēģijas Ģenerālās asamblejas 2016. gada lietu krājums), ir noteikts, ka tiesa nevar galīgi aizstāt vecāku piekrišanu un atļaut ceļošanu neierobežotā laika periodā un teritorijā.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Bulgārijas Privāto dokumentu likumā noteikts, ka ir nepieciešama tā vecāka piekrišana, kurš nedodas braucienā kopā ar bērnu, un ka piekrišanu sniedz notariāla akta veidā neatkarīgi no konkrētajiem apstākļiem, kas saistīti ar bērna aizvešanu uz citu valsti.

Bērnu var aizvest uz laiku, pēc kura tas atgriežas Bulgārijā; tādējādi bērna dzīvesvieta netiek mainīta uz dzīvesvietu citā valstī. Ja puses nevar vienoties par bērna došanos uz citu valsti ekskursijā, atpūtas braucienā, ar nolūku apciemot radiniekus, mācīties, piedalīties kultūras vai sporta pasākumos, sacensībās, saņemt veselības aprūpes pakalpojumus utt., tiesa izvērtē pieprasījuma iemeslus. Ja nav iemesla uzskatīt, ka bērns ir pakļauts kādam konkrētam un reālam apdraudējumam, tiesa nosaka atļaujas nosacījumus. Gadījumos, kad bērns tiek aizvests uz citu valsti īslaicīgi, ir maz ticams, ka bērna tiesības ceļot būtu pretrunā vecāka tiesībām uz saskarsmi ar bērnu. Pat ja šāda pretruna rastos — ja bērna ceļojums ir viņa interesēs, vecākam, kuru tas ietekmē, ir jāpieņem šāds īslaicīgs viņa tiesību ierobežojums.

Bērna aizvešana var notikt arī nolūkā mainīt tā dzīvesvietu uz dzīvesvietu citā valstī. Izskatot lietas, kas skar bērna aizvešanu uz citu valsti un attiecīgi — nepieciešamo personas dokumentu izdošanu, tiesa nedrīkst pieļaut, ka tās dotā atļauja bērna aizvešanai noved pie bērna dzīvesvietas maiņas, ja vien atļaujas pieprasījumam nav bijis pievienots pieprasījums par bērna dzīvesvietas maiņu. Bērna dzīvesvietu nosaka atbilstoši bērna interesēm dzīvot ģimenē un būt integrētam sabiedrībā, un tiek prezumēts, ka bērns šajā dzīvesvietā dzīvos pastāvīgi.

Lapa atjaunināta: 22/07/2020

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Čehija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vecākam, kurš nav saņēmis otra vecāka piekrišanu bērna aizvešanai, ir jāsaņem tiesas piekrišana.

Ja vecāki, īstenojot aizgādību, nevar vienoties par kādu bērnam svarīgu jautājumu, īpaši ņemot vērā bērna intereses, tad, pamatojoties uz viena vecāka pieteikumu, lēmumu pieņem tiesa (Civilkodeksa 89/2012. likuma 877. pants; ar grozījumiem). Bērna aizvešana uz citu valsti arī tiek uzskatīta par svarīgu jautājumu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Bērna ilgtermiņa aizvešanai (t.i., ne tādiem gadījumiem kā brīvdienas) vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, ja vien attiecīgais vecāks nav pilnībā vai daļēji atbrīvots no aizgādības nodrošināšanas. Vecāka piekrišana ir nepieciešama neatkarīgi no tā, vai tiesa jau ir lēmusi par aizgādību (bērna aprūpi) vai arī lēmums par bērna aprūpi vēl tikai tiks pieņemts. Nav nekādu atšķirību starp precētiem un neprecētiem vecākiem.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja otrs vecāks nepiekrīt aizvešanai, vecāka piekrišanu aizstāj tiesas spriedums (Civilkodeksa 89/2012. likuma 877. pants; ar grozījumiem).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Nē, īslaicīga aizvešana, piem., tas, ka bērns pavada brīvdienas ar vienu no vecākiem, parasti netiek uzskatīta par svarīgu jautājumu, kā tas ir noteikts Civilkodeksa 89/2012. likuma 877. pantā (ar grozījumiem).

Lapa atjaunināta: 09/11/2020

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Vācija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Jautājums par to, kur vajadzētu būt bērna pastāvīgajai dzīvesvietai, ir atkarīgs no juridiskajiem noteikumiem par tiesībām noteikt bērna dzīvesvietu un ir daļa no faktiskās bērna aprūpes (Civilkodeksa (*Bürgerliches Gesetzbuch, BGB*) 1631. panta 1. punkts). Tāpat kā rūpes par bērna īpašumu, arī bērna pastāvīgās dzīvesvietas jautājums saskaņā ar Civilkodeksa 1626. panta 1. punktu ir vecāku atbildībā.

Pastāvīgajai dzīvesvietai ir "būtiska nozīme" (*Angelegenheit von wesentlicher Bedeutung*) Civilkodeksa 1687. panta 1. punkta pirmā teikuma nozīmē (atšķirībā, piemēram, no īslaicīgas uzturēšanās vietas blakusesošā Eiropas valstī brīvdienu laikā), par kuru vajadzīga abu vecāku savstarpēja vienošanās, ja vecākiem ir kopīga aizgādība. Tas nozīmē, ka vecākam ir vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai dotos uz ārzemēm kopā ar bērnu, izņemot, ja pirmajam vecākam vienīgajam ir aizgādība vai vienīgajam ir tiesības lemt par dzīvesvietu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecākiem ir kopīga aizgādība par bērnu (tiesības lemt par dzīvesvietu), ir vajadzīga otra vecāka piekrišana tam, ka bērns pārceļas uz dzīvi ārzemēs (sk. arī atbildi uz 1. jautājumu).

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Bērna pārcelšanās uz dzīvi ārzemēs kopā ar vienu no vecākiem ir likumīga, ja vecākam, kurš vēlas pārcelties kopā ar bērnu, vienīgajam ir aizgādība par bērnu vai vienīgajam ir vismaz tiesības lemt par dzīvesvietu.

Ja tā nav un ja vecāki nevar vienoties par šo jautājumu, tad ģimenes lietu tiesa (*Familiengericht*), pamatojoties uz pieteikumu, ko iesniedzis viens no vecākiem, var piešķirt vienam vecākam tiesības lemt par šo jautājumu saskaņā ar Civilkodeksa 1628. pantu. Tiesai savs lēmums jāpieņem, par prioritāti izvirzot bērna labākās intereses un ņemot vērā konkrētos lietas apstākļus un praktiskos apsvērumus, kā arī iesaistīto personu tiesiskās intereses (Civilkodeksa 1697.a pants).
Turklāt, ja bērna vecāki dzīvo atsevišķi, viens no vecākiem var vērsties ģimenes lietu tiesā saskaņā ar Civilkodeksa 1671. panta 1. punktu un lūgt, lai viņam vienīgajam piešķir vispārēju vecāku atbildību vai vienīgajam piešķir vecāku atbildību konkrētā jautājumā, piemēram, tiesības lemt par bērna dzīvesvietu. Tiesa šo pieteikumu apstiprinās, ja otrs vecāks tam piekritīs, izņemot, ja tam nepiekrīt bērns, kuram ir vismaz 14 gadi, vai ja kopējās vecāku aizgādības atcelšana vai visas vecāku varas daļēja nodošana pieteikuma iesniedzējam atbilst bērna interesēm. Ja tiesa šo pieteikumu apstiprina, šis vecāks var brīvi lemt par bērna dzīvesvietu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja aizgādību par bērnu īsteno tikai viens no vecākiem, šis vecāks kopā ar bērnu var doties uz ārzemēm uz īsu laika posmu jebkurā brīdī.
Turpretī, ja bērns ir abu vecāku kopīgā aizgādībā, šis lēmums būtībā abiem vecākiem ir jāpieņem kopā (Civilkodeksa 1627. pants). Ja vecāki, kuriem ir kopīga aizgādība par bērnu, dzīvo atsevišķi, viņiem abiem kopīgi jāizlemj, vai plānotais brauciens nav ikdienišķs jautājums, bet ir būtiskas nozīmes jautājums (Civilkodeksa 1687. panta 1. punkta pirmais teikums). Tas vecāks, pie kura bērns dzīvo parasti, ir tiesīgs vienpersoniski lemt par ikdienišķiem jautājumiem (Civilkodeksa 1687. panta 1. punkta otrais teikums). Otrs vecāks var vienpersoniski pieņemt lēmumus tikai faktiskās aprūpes jautājumos saskaņā ar Civilkodeksa 1687. panta 1. punkta ceturto teikumu. Tiesību normās nav precizēts, kuriem jautājumiem ir būtiska nozīme un kuri jautājumi ir ikdienišķi jautājumi vai faktiskās aprūpes jautājumi. Tas ir jāizlemj, ņemot vērā konkrētos apstākļus attiecīgajā lietā. Principā gan vecāks, pie kura parasti bērns dzīvo, gan vecāks, kuram ir saskarsmes tiesības, var vienpersoniski lemt par bērna īslaicīgu izvešanu uz ārzemēm brīvdienās, ja vien brauciens nav uz tālu vietu vai vietu, kur notiek politiski nemieri. Tomēr vecākam, kuram ir saskarsmes tiesības, ir iepriekš jāinformē vecāks, kurš uzņemas galvenās rūpes par bērnu, par brauciena mērķi. Vecāks, kurš uzņemas galvenās rūpes par bērnu, var vienpersoniski pieņemt lēmumus par parasto medicīnisko ārstēšanu. Tomēr, ja bērnu plānots aizvest uz ārzemēm medicīniskas ārstēšanas nolūkos, parasti to vairs neuzskata par tradicionālas ārstēšanas jautājumu.
Tam vecākam, kuram nav piešķirtas aizgādības tiesības, nav tiesību lemt par bērna dzīvesvietu. Saskarsmes laikā šim vecākam ir tādas pašas pilnvaras saskaņā ar Civilkodeksa 1687.a pantu kā tādam vecākam, kuram ir aizgādības tiesības pār bērnu, bet ar kuru kopā bērns parasti nedzīvo (1687. panta 1. punkta ceturtais teikums).

Lapa atjaunināta: 02/11/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Igaunija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Kopumā vecākiem ir kopīga aizgādība, kas nozīmē, ka abi vecāki to nodrošina solidāri un vienbalsīgi, ņemot vērā bērna vispārējo labklājību. Būtisks princips ir tas, lai vecāki aizgādību īstenotu vienlīdzīgi, t.i, viņiem būtu vienlīdzīgas tiesības un pienākumi attiecībā uz saviem bērniem. Aizgādība ietver tiesības izlemt, kur bērnam būtu jādzīvo, tostarp, vai bērns drīkst ceļot uz ārzemēm.
Tāpēc, ja vecākiem ir kopīga aizgādība, abiem vecākiem ir vienlīdzīgas tiesības izlemt, vai bērnu var vai nevar vest uz citu valsti. Līdz ar to vispārējs nosacījums ir tas, ka bērnu nevar izvest ārpus valsts bez otra vecāka piekrišanas.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecākiem ir kopīga aizgādība, tad ir spēkā vispārīgs princips, ka vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja, īstenojot vecāku kopīgu aizgādību, vecāki nespēj vienoties par bērnam svarīgu jautājumu, kas var ietvert arī bērna aizvešanu uz citu valsti, ja tas ir nepieciešams, tad tiesa var vienam vecākam piešķirt tiesības lemt par šo jautājumu.
Līdz ar to, ja viens no vecākiem nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti, kaut arī tas ir nepieciešams, otrs vecāks var vērsties tiesā, lai noteiktā gadījumā saņemtu atļauju pieņemt lēmumu par bērna aizvešanu uz citu valsti. Šādi tiesa var noteikt papildu pienākumus tam no vecākiem, kuram tiek piešķirtas tiesības lemt par konkrēto gadījumu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja vecāki īsteno kopīgu aizgādību, tiek piemēroti vieni un tie paši nosacījumi neatkarīgi no tā, cik ilgi vai kāda iemesla dēļ tiek lemts par bērna dzīvesvietu. Abiem vecākiem ir vienlīdzīgas tiesības lemt par bērna īslaicīgu vai pastāvīgu aizvešanu uz citu valsti līdz brīdim, kad tiek izbeigta aizgādība vai kad tiesa piešķir lemšanas tiesības vienam vecākam.

Lapa atjaunināta: 22/02/2024

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Īrija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja otram vecākam nav aizgādības pār bērnu un ja nav tiesas nolēmumu, kas aizliedz bērna aizvešanu bez otra vecāka piekrišanas.
Ja pirms bērna/bērnu aizvešanas no attiecīgās jurisdikcijas tiesai nav iesniegts pieteikums par aizgādību, aizbildnību vai saskarsmes tiesībām.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja otrs vecāks ir bērna aizgādnis
un/vai
ja bērna aizvešana ietekmē aizgādību un/vai saskarsmes tiesības,
un/vai
ja tiesas nolēmumā ir īpaši noteikts, ka otra vecāka vai jebkuras citas minētās puses piekrišana ir nepieciešama, pirms bērns tiek aizvests uz citu valsti.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ir jāiesniedz pieteikums tiesai par atļauju likumīgi aizvest bērnu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Jā.

Lapa atjaunināta: 12/04/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Grieķija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vecāks var likumīgi izvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja vecākam, kurš izved bērnu, ir piešķirta viena vecāka atsevišķa aizgādība, vienmēr ievērojot nosacījumu, ka netiek pārkāptas bērna tiesības sazināties ar otru vecāku.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecāku atbildība ir abiem vecākiem.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja bērna izvešana ir nepieciešama, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, tiesai var izskatīt situāciju, ievērojot bērna labākās intereses, un izlemt, vai izvešanai ir jānotiek vai nē.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Iepriekš minētie noteikumi attiecībā uz otra laulātā piekrišanas nepieciešamību ir piemērojami neatkarīgi no tā, vai izvešana uz citu valsti ir īslaicīga — brīvdienu nolūkā — vai uz pastāvīgu dzīvi.

Lapa atjaunināta: 06/07/2017

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas es versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

Jau ir pieejami tulkojumi šādās valodās: en.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Spānija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja vecāku atbildību īsteno tikai viens no vecākiem, ar vecāku atbildību saprotot visas vecāku tiesības un pienākumus saistībā ar abu rīcībnespējīgajiem bērniem, kas attiecību iziršanas gadījumā ir pilnībā neatkarīga no aizgādības un saskarsmes tiesībām.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecāku atbildību īsteno abi vecāki kopīgi neatkarīgi no tā, kuram vecākam ir saskarsmes tiesības un kuram — aizgādības tiesības.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, bet vecāki nevar vienoties un vecāks atsakās sniegt piekrišanu, tad tiesu iestādes lemj par atļauju aizvest bērnu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Īslaicīgas aizvešanas nosacījumi atšķiras no pastāvīgas aizvešanas nosacījumiem. Ja bērns jāaizved normālas veselības aprūpes, brīvdienu vai līdzīgu iemeslu dēļ, tad lēmumu pieņem vecāks, ar kuru bērns attiecīgajā brīdī ir kopā, neatkarīgi no tā, vai šim vecākam ir aizgādības vai saskarsmes tiesības, tajā pašā laikā ievērojot saziņas vai apmeklējumu laiku, kas bērnam ir jāpavada ar vienu vai otru vecāku. Tikai svarīgiem lēmumiem par bērnu dzīvi, piemēram, par pastāvīgu aizvešanu, ir jāsaņem atļauja no tā vecāka, kas īsteno vecāku atbildību.

Abu vecāku atļauju par to, lai bērns varētu atstāt valsts teritoriju, savstarpēji vienojoties, var uzrādīt kādā Civilās gvardes nodaļā vai Valsts policijas iecirknī saskaņā ar šādiem paraugiem:

(https://www.guardiacivil.es/documentos/pdfs/autorizacion_menor_extranjero/PRC_197953_Formulario_declaracixn_firmada_permiso_viaje_fuer.pdf o https://sede.policia.gob.es/portalCiudadano/_es/tramites_ciudadania_documentacionviajar.php).

Lapa atjaunināta: 11/03/2024

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Francija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja vecāki īsteno kopīgas aizgādības tiesības, katrs vecāks drīkst ceļot kopā ar bērnu bez otra vecāka skaidri izteiktas piekrišanas, izņemot īpašus gadījumus. Tomēr, ja viens no vecākiem skaidri iebilst un nav iespējams panākt vienošanos, strīda izšķiršanai ir jāvēršas ģimenes lietu tiesā.

Ja vecāki īsteno kopīgas aizgādības tiesības, viens vecāks atsevišķi nedrīkst pats izlemt pastāvīgi pārcelties uz citu valsti kopā ar bērnu bez otra vecāka piekrišanas.

Ja viens no vecākiem īsteno atsevišķas aizgādības tiesības, otra vecāka dota atļauja nav nepieciešama ne tad, ja brauciens ir īslaicīgs, ne tad, ja plānota pārcelšanās uz citu valsti. Tomēr šā vecāka pienākums ir informēt otru vecāku saskaņā ar Civilkodeksa 373. panta 2. punkta 1. apakšpunktu, kurā noteikts, ka par svarīgām izvēlēm, kas ietekmē bērna dzīvi, ir jāinformē arī tas vecāks, kuram nav aizgādības tiesību.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Iebildums pret izceļošanu no valsts vai aizliegums izbraukt no valsts

Lai iebilstu pret to, ka viens no vecākiem aizved bērnu uz citu valsti, otrs vecāks, kurš arī īsteno aizgādības tiesības, var iesniegt iesniegumu prefektūrā, lūdzot uz 15 dienām aizliegt bērna aizvešanu no valsts, un/vai vērsties ģimenes lietu tiesā, lūdzot aizliegt bērna aizvešanu no valsts bez abu vecāku atļaujas (Civilkodeksa 373. panta 2. punkta 6. apakšpunkts) līdz brīdim, kad bērns sasniedz pilngadību, noteiktā laika posmā vai līdz brīdim, kad tiek pieņemts jauns lēmums. Ja noteikts aizliegums pamest valsts teritoriju bez abu vecāku atļaujas, bērns nevar izceļot no valsts. Tomēr, iesniedzot attiecīgu paziņojumu tiesībaizsardzības amatpersonai (parasti piecas dienas pirms ceļojuma), vecāki var dot atļauju doties konkrētā braucienā bērnam vienam pašam vai kopā ar vienu no vecākiem. Ja viens no vecākiem atsakās dot piekrišanu, otrs vecāks var vērsties tiesā, lūdzot atcelt aizliegumu pamest valsti vai lūdzot izņēmuma kārtā piešķirt atļauju bērna izceļošanai no valsts.

Ceļošana ar mērķi mainīt dzīvesvietu

Pat ja pret ceļošanu kopā ar bērnu uz ārvalstīm nav nekādu iebildumu un nav aizlieguma pamest valsti, otra vecāka piekrišana ir vajadzīga, ja mērķis šādai izceļošanai uz ārvalstīm kopā ar bērnu ir bērna dzīvesvietas maiņa. Šāda piekrišana nav nepieciešama vienīgi tad, ja aizgādības tiesības ir tikai tam vecākam, kurš vēlas pārcelties. Vienīgi minētajā gadījumā pārcelšanās var notikt bez otra vecāka piekrišanas, tomēr otrs vecāks ir jāinformē par šīm būtiskajām pārmaiņām bērna dzīvē.
Ja kāds no vecākiem rīkojas, neņemot vērā to, ka otrs vecāks nav devis piekrišanu, otrs vecāks var prasīt, lai bērns tiktu atdots, atsaucoties uz nelikumīgu aizvešanu saskaņā ar 1980. gada 25. oktobrī Hāgā pieņemto Konvenciju par starptautiskās bērnu nolaupīšanas civiltiesiskajiem aspektiem. Lieta jāierosina valstī, uz kuru bērns ir aizvests. Ja nepieciešams, palīdzību sniedz konvencijā noteiktās centrālās iestādes.
Neatkarīgi no aizvešanas veida un izņemot īpašus gadījumus, kad pastāv aizliegums pamest valsti vai kad ir izteikts iebildums pret izceļošanu uz ārvalstīm, tam vecākam, kurš pamet valsti kopā ar bērnu, nav jāpierāda, ka otrs vecāks ir devis skaidru piekrišanu, kuru attiecībā uz trešām personām uzskata par sniegtu.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens no vecākiem, kam ir aizgādības tiesības, atsakās sniegt piekrišanu ceļojumam, vecāks, kurš vēlas doties ceļojumā kopā ar bērnu, var vērsties ģimenes lietu tiesā un tiesa var dot atļauju bērnam pamest valsti. Šāda iespēja pastāv arī gadījumā, kad bērnam ir liegts pamest valsti bez abu vecāku atļaujas.
Tāpat, ja bērna aizvešana faktiski ir dzīvesvietas maiņa un otrs vecāks, kam arī ir aizgādības tiesības, atsakās dot savu piekrišanu, tam vecākam, kurš vēlas pārcelties kopā ar bērnu, pirms izceļošanas ir jāiesniedz pieteikums bērna dzīvesvietas ģimenes lietu tiesā.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas

Kā minēts iepriekš, ir jānošķir aizvešana uz laiku un pastāvīga aizvešana. Skatīt iepriekšējos punktos sniegto informāciju.

Lapa atjaunināta: 08/03/2022
Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.
Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas hr versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Horvātija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Attiecībā uz nosacījumiem, ar kādiem viens no vecākiem var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ir jānošķir šādas situācijas:
a) vecāks, ar kuru bērns dzīvo kopā, vēlas likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti, un
b) vecāks, ar kuru bērns nedzīvo kopā, bet ar kuru bērnam ir personīgas attiecības, vēlas likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti.
a) Vecāks, ar kuru kopā bērns dzīvo, pēc šķiršanās sava bērna ikdienas aizgādības ietvaros var aizvest bērnu uz citu valsti (piemēram, vienas dienas ekskursijā) ar nosacījumu, ka tas neapdraud otra vecāka tiesības nodibināt personīgas attiecības ar bērnu, kā paredzēts Ģimenes lietu procesa likuma (*Obiteljski zakon*) (*Narodne Novine* (NN; Horvātijas Republikas Oficiālais Vēstnesis), Nr. 103/15 un 98/19, turpmāk "2015. gada *ObZ*") 95. un 119. pantā. Proti, neatkarīgi no tā, vai vecāki ir kopīgi vai individuāli atbildīgi par bērna aprūpi un audzināšanu, katram no viņiem ir tiesības neatkarīgi pieņemt ar bērnu saistītus ikdienas lēmumus, kad bērns ir viņu aprūpē (2015. gada *ObZ* 110. pants). Ja pēc šķiršanās vecāki kopīgi atbild par bērna aprūpi un audzināšanu (2015. gada *ObZ* 104. pants), bērnam svarīgi lēmumi ir jāpieņem pēc abpusējas vienošanās (2015. gada *ObZ* 108. pants). Ņemot vērā, ka gadījuma brauciens uz citu valsti (piemēram, vienas dienas ekskursija) nav saistīts ar nodomu mainīt bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu un tāpēc nav iekļauts bērna būtisko individuālo tiesību izsmeļošā uzskaitījumā, kas minēts 2015. gada *ObZ* 100. pantā, ir attiecīgi jāpiemēro 2015. gada *ObZ* 99. panta 2. punkts. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, ir daļēja individuāla atbildība par aizgādību (2015. gada *ObZ* 105. pants). Tomēr, ja vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, uz tiesas rīkojuma pamata vienīgajam ir individuāla atbildība par aizgādību, tad viņam(-ai) nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai uz laiku aizvestu bērnu uz citu valsti (2015. gada *ObZ* 105. panta 5. punkts).
b) Ja vecāks, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns nedzīvo, bet ar kuru viņš uztur personīgas attiecības, nolemj likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti, tad viņš(-a) to var darīt ar nosacījumu, ka uzturēšanās citā valstī ir īslaicīga (piemēram, vienas dienas ekskursija) un notiek laikā, kad vecākam ir tiesības uzturēt tiešas personīgas attiecības ar bērnu (2015. gada *ObZ* 121. pants), un ar nosacījumu, ka šādas tiesības nav aizliegtas vai ierobežotas ar tiesas rīkojumu (2015. gada *ObZ* 123.–126. pants). Proti, neatkarīgi no tā, vai vecāki ir kopīgi vai individuāli atbildīgi par bērna aprūpi un audzināšanu, katram no viņiem ir tiesības neatkarīgi pieņemt ar bērnu saistītus ikdienas lēmumus, kad bērns ir viņu aprūpē (2015. gada *ObZ* 110. pants). Ja pēc šķiršanās vecāki kopīgi atbild par bērna aprūpi un audzināšanu (2015. gada *ObZ* 104. pants), bērnam svarīgi lēmumi ir jāpieņem pēc abpusējas vienošanās (2015. gada *ObZ* 108. pants). Ņemot vērā, ka īslaicīga uzturēšanās citā valstī laikā, kad vecākam ir tiesības uzturēt tiešas personīgas attiecības ar bērnu (piemēram, vienas dienas ekskursija), nav saistīta ar nodomu mainīt bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu un tāpēc nav iekļauta bērna būtisko individuālo tiesību izsmeļošā uzskaitījumā, kas minēts 2015. gada *ObZ* 100. pantā, ir attiecīgi jāpiemēro 2015. gada *ObZ* 99. panta 2. punkts. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, ir daļēja individuāla atbildība par aizgādību (2015. gada ObZ 105. pants), jo vecākam, kurš nodibina tiešas personīgas attiecības ar bērnu, ir brīvība un tiesības pārstāvēt bērnu ikdienas lietās laikā, kad bērns ir viņa(-s) aprūpē (atbilstoši 2015. gada *ObZ* 110. un 112. pantam un saistībā ar 105. panta 1. punktu).
Attiecībā uz šīm situācijām jāuzsver 2015. gada *ObZ* 111. panta noteikumu nozīmīgums. Proti, abiem vecākiem neatkarīgi no tā, vai viņi ir kopīgi vai individuāli atbildīgi par aizgādību, ir pienākums savstarpēji apmainīties ar informāciju par bērnu, tostarp ar informāciju par bērna iespējamu aizvešanu uz citu valsti. Tas ir vecāku juridisks pienākums, turklāt, lai šķērsotu valsts robežu, bērnam vai katram no vecākiem ir jābūt līdzi personas un citiem dokumentiem. Ja viens no vecākiem uzskata, ka otrs vecāks šādu bērna aizvešanu uz laiku varētu izmantot ļaunprātīgos nolūkos, viņam(-ai) ir atļauts pieprasīt, lai tiesa piemēro kādu no 2015. gada *ObZ* 418. pantā noteiktajām darbībām ārpustiesas procesā, lai nodrošinātu, ka tiek izpildīts lēmums par personīgu attiecību nodibināšanu starp vecāku un bērnu, vai kādu no 2015. gada *ObZ* 419. pantā noteiktajām darbībām, lai nodrošinātu bērna drošu atgriešanos.
Vēlamais risinājums ir vecākiem panākt vienošanos par šiem un līdzīgiem jautājumiem, ko viņi var atrunāt, noslēdzot vienošanos par kopīgu aizgādību (2015. gada *ObZ* 106. panta 3. punkts).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Jebkādai bērna (pastāvīgai) aizvešanai uz citu valsti, lai mainītu bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu, ir vajadzīga abu vecāku piekrišana. Neatkarīgi no tā, vai vecāki ir kopīgi atbildīgi par bērna aprūpi un audzināšanu vai kādam no viņiem ir daļēja individuāla atbildība, vecākam, kurš aizved bērnu, tādējādi mainot viņa pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu, ir jāsaņem otra vecāka rakstiska piekrišana, lai to varētu izdarīt (2015. gada *ObZ* 100. un 108. pants). Tomēr, ja vecākam, ar kuru kopā pēc šķiršanās bērns dzīvo, vienīgajam ir individuāla atbildība par aizgādību, tad viņam(-ai) nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai aizvestu bērnu uz citu valsti nolūkā mainīt viņa pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu (2015. gada ObZ 105. panta 5. punkts).

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja vecāks, aizvedot bērnu uz citu valsti, vēlas mainīt bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu, bet nevar saņemt otra vecāka rakstisku piekrišanu, tad ārpustiesas procesā tiesa nosaka, kurš no vecākiem pārstāv bērna vislabākās intereses attiecīgajā jautājumā (2015. gada *ObZ* 100. panta 5. punkts un 478. panta 1. punkts). Pirms minētā ārpustiesas procesa uzsākšanas jānotiek obligātajai ārpustiesas konsultāciju procedūrai, kuras mērķis ir panākt, lai eksperti no Sociālo pakalpojumu ministrijas palīdz vecākiem panākt vienošanos par konkrētu jautājumu (2015. gada *ObZ* 481. pants — obligātā ārpustiesas konsultāciju procedūra kā procesuāla prasība 2015. gada *ObZ* 100. panta 5. punktā noteiktā procesa uzsākšanai). Ja obligātajā konsultāciju procedūrā vecāki nespēj vienoties, jautājumu izspriež tiesa ārpustiesas procesā, kurā īpašu uzmanību pievērš šādiem aspektiem: bērna vecums un viedoklis, bērna tiesības nodibināt personīgas attiecības ar otru vecāku, vecāku vēlme un gatavība sadarboties savu aizgādības tiesību īstenošanā, vecāku personīgie apstākļi, attālums starp vecāku pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu un vietu, uz kuru varētu pārvest bērnu, kā arī satiksme starp minētajām vietām un vecāka tiesības brīvi pārvietoties (2015. gada *ObZ* 484. pants).

Tomēr jāuzsver, ka gadījumā, kad vienam no vecākiem vienīgajam ir individuāla atbildība par bērna aizgādību, tad viņam(-ai) nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai aizvestu bērnu uz citu valsti nolūkā mainīt viņa pagaidu vai pastāvīgo dzīvesvietu, proti, tādā gadījumā otra vecāka iebildumiem nav juridiska spēka (2015. gada *ObZ* 105. panta 5. punkts).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā minēts atbildēs uz 1.–3. jautājumu, 2015. gada *ObZ* reglamentē vecāku tiesības un pienākumus dažādi atkarībā no tā, vai bērns tiek aizvests uz citu valsti īslaicīgi (piemēram, vienas dienas ekskursijā, neapdraudot otra vecāka tiesības) vai pastāvīgi, lai mainītu bērna pastāvīgo vai pagaidu dzīvesvietu.

Lapa atjaunināta: 14/04/2022

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Itālija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vecāks bērnu var aizvest uz citu valsti, nesaņemot otra vecāka piekrišanu vai pretēji otra vecāka vēlmēm, ja vecāks, kas bērnu aizved, ir vienīgais atbildīgais par bērnu vai arī ja bērnu aizvest ir atļāvusi tiesa.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja atbildīgi ir abi vecāki un tiem ir dalīta aizgādība pār bērnu, tad bērna aizvešanai uz citu valsti nepieciešama abu vecāku piekrišana.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai vai ir pret to, vecākam, kas vēlas bērnu aizvest, ir jāvēršas tiesā, lai saņemtu atļauju bērna aizvešanai; tā var būt tiesa, kas uzrauga aizbildnību bērna dzīvesvietā vai tiesa, kurā notiek tiesvedība par vecāku atbildību.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja bērnu vēlas īslaicīgi aizvest uz ārzemēm, šādas aizvešanas iemeslus nepieciešams pārbaudīt. Ja tās ir tikai īsas brīvdienas, jautājumu var uzskatīt par ikdienišķu un tā izlemšanai nav nepieciešama abu vecāku atļauja.

Ja pagaidu aizvešanas pamatā ir nozīmīgāki iemesli, piemēram, bērna medicīniska aprūpe, ir vajadzīga abu vecāku, kam ir vecāku atbildība, atļauja. Ja starp viņiem pastāv domstarpības, jautājums ir jāskata tiesai.

Lapa atjaunināta: 21/07/2022

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Kipra

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas var tas vecāks, kuram ir piešķirtas pilnīgas aizgādības tiesības.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja nepilngadīgs bērns ir abu vecāku kopīgā aizgādībā, lai viņu varētu aizvest uz citu valsti, ir jāsaņem otra vecāka piekrišana. Aizvešana bez piekrišanas ir atzīta par noziedzīgu nodarījumu Krimināl kodeksa 154. Nodaļā.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības, bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti bez viena vecāka piekrišanas, pamatojoties uz attiecīgu ģimenes tiesas spriedumu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja nav saņemta piekrišana īslaicīgai vai pastāvīgai aizvešanai, ir vajadzīgs tiesas spriedums. Piekrišanas gadījumā nav jāizmanto īpašs dokuments, lai sniegtu šādu piekrišanu.

Lapa atjaunināta: 07/12/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Latvija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja tiesa ar tās nolēmumu ir noteikusi bērna dzīvesvietu ārvalstī, tad vecākam, kurš izved bērnu uz pastāvīgu dzīvi šajā valstī, nav nepieciešama otra vecāka piekrišana.

Ja vecākam, kurš izved bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, pamatojoties uz vecāku vienošanos vai tiesas nolēmumu, ir nodibināta viena vecāka atsevišķa aizgādība, tad viņš/viņa var izvest bērnu bez otra vecāka piekrišanas.

Ja vienam no vecākiem ar bāriņtiesas lēmumu ir pārtrauktas vai ar tiesas nolēmumu ir atņemtas aizgādības tiesības, tad vecākam, kurš izved bērnu uz pastāvīgu dzīvesvietu citā valstī, nav nepieciešama otra vecāka piekrišana.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Vecāks, kuram nav pārtrauktas vai atņemtas aizgādības tiesības, var izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, ja ir otra vecāka, kuram ir aizgādības tiesības (kopīgas vai atsevišķas), piekrišana.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Vecāks, kurš vēlas izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, var vērsties tiesā ar lūgumu noteikt bērna dzīvesvietu šajā valstī, uz kuru šis vecāks vēlas izvest bērnu.

Vecāks, kurš vēlas izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, var vērsties tiesā ar lūgumu noteikt viņam/viņai atsevišķas aizgādības tiesības.

Vecāks, kurš vēlas izvest bērnu uz pastāvīgu dzīvi citā valstī, bet otrs vecāks tam nepiekrīt, var vērsties bāriņtiesā ar lūgumu vecākam, kurš nepiekrīt izvešanai, pārtraukt aizgādības tiesības (ja ir objektīvi iemesli), vai arī var vērsties tiesā ar lūgumu atņemt šim vecākam aizgādības tiesības (ja ir objektīvi iemesli).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Pastāvīgai izvešanai skatīt atbildes uz iepriekšējiem jautājumiem.

Attiecībā uz pagaidu izvešanu – otra vecāka piekrišana nav nepieciešama.

Lapa atjaunināta: 27/04/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Lietuva

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Bez otra vecāka piekrišanas bērnu aizvest uz citu valsti drīkst tikai īslaicīgi (piem., brīvdienās). Lai mainītu dzīvesvietas valsti, ir jāsaņem otra vecāka piekrišana vai ir jābūt tiesas spriedumam, ar ko nosaka, ka bērna dzīvesvietas valsts ir cita valsts.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecāki ir precējušies un nav šķīrušies, tad neatkarīgi no tā, vai viņi dzīvo kopā vai atsevišķi, bērna dzīvesvietas valsti drīkst mainīt tikai ar abu vecāku piekrišanu.

Ja vecāki ir šķīrušies un bērna dzīvesvieta ir noteikta pie viena no vecākiem, tad bērna aizvešanai pastāvīgai dzīvei citā valstī arī ir jāsaņem otra vecāka piekrišana, jo dzīvesvietas noteikšana pie viena vecāka nepiešķir šim vecākam lielākas tiesības uz bērnu, ja vien tiesa nav lēmusi citādi.

Ja vecāki nav precējušies un bērna dzīvesvieta nav noteikta ne pie viena vecāka, tiek uzskatīts, ka vecāku tiesības ir vienlīdzīgas un, lai mainītu bērna dzīvesvietas valsti, ir nepieciešama abu vecāku piekrišana.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja nav iespējams saņemt piekrišanu no otra vecāka, tad tas vecāks, kurš pārceļas uz citu valsti, vēršas tiesā ar lūgumu noteikt bērna dzīvesvietu un piekļuvi bērnam. Ja bērna dzīvesvieta ir noteikta, vecākam ir jāpiesaka izmaiņas procedūrā, kādā tiek nodrošināta piekļuve bērnam.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Lietuvas tiesību akti nenosaka papildu piekrišanu, kas vecākam jāpauž, lai bērnu īslaicīgi aizvestu uz citu valsti.

Lapa atjaunināta: 21/10/2019

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Luksemburga

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Parasti vecākam nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai ar bērnu īslaicīgi izceļotu uz citu valsti. Ja vecākiem ir dalīta aizgādība, jebkurš no viņiem var izceļot ar bērnu bez otra vecāka skaidras piekrišanas. Ja izņēmuma kārtā tikai vienam no vecākiem ir aizgādības tiesības, nav nepieciešama otra vecāka domājama vai skaidra piekrišana.

Ja vecākam nav aizgādības tiesību, bet ir saskarsmes tiesības, un bērns var pie viņa atrasties, attiecīgajam vecākam nav vajadzīga otra vecāka piekrišana, lai īslaicīgi izceļotu ar bērnu uz citu valsti saskarsmes periodā un laikā, kad bērns var pie viņa atrasties. Otra vecāka piekrišana nav nepieciešama īslaicīgai pagaidu izceļošanai (piemēram, robežas šķērsošana, lai veiktu iepirkšanos) vai ilgākai pagaidu izceļošanai (piemēram, brīvdienu ceļojums) ar nosacījumu, ka bērns izceļo laikā, kad vecāks, ar ko bērns kopā izbrauc, var izmantot savas saskarsmes tiesības un bērns var pie viņa atrasties.

Tas, kādi personu apliecinoši vai citi dokumenti ir jāņem līdzi, dodoties pagaidu izbraukumos, ir atkarīgs no tās valsts juridiskajām prasībām, uz kuru bērns tiek vests.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecākiem ir dalīta aizgādība, ir vajadzīga abu vecāku piekrišana bērna pastāvīgai izceļošanai un jebkādai bērna **īslaicīgai** izceļošanai **nopietnu apsvērumu dēļ** (piemēram, nozīmīgas medicīniskās ārstēšanas saņemšanai). Adreses (*domicile*) vai pastāvīgās dzīvesvietas (*résidence*) maiņa ir uzskatāma par pastāvīgu izceļošanu, un tam ir vajadzīga abu vecāku piekrišana. Ja aizgādības tiesības ir tikai vienam no vecākiem, otra vecāka piekrišana nav vajadzīga. Tomēr pēc otra vecāka pieprasījuma var tikt pielāgotas saskarsmes tiesības.

Pierādījuma apsvērumu dēļ vecāku piekrišanai ir jābūt noformētai rakstiski. Šādu dokumentu var sagatavot paši vecāki. Vecāki var lūgt, lai tiesa oficiāli reģistrē viņu piekrišanu, ja šāda prasība ir noteikta galamērķa valstī.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens no vecākiem atsaka piekrišanu bērna izceļošanai uz citu valsti, ir nepieciešams iesniegt rajona tiesas (*tribunal d'arrondissement*) tiesnesim, kurš specializējies ģimenes lietās (*juge aux affaires familiales*), pieteikumu atļaujas saņemšanai, lai bērnu varētu izvest uz ārvalstīm.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā minēts 1.-3. punktā, noteikumi ir atšķirīgi atkarībā no tā, vai bērns izceļo īslaicīgi vai pastāvīgi.

Nepilngadīgajam, lai viņš varētu doties uz ārvalstīm bez vecāka pavadības, ir vajadzīga atļauja izbraukšanai no valsts (šādu atļauju izsniedz kā dokumentu, ar kuru vecāks atļauj savam bērnam izbraukt no Luksemburgas).

Atļaujas veidlapu vecāki var saņemt savas pašvaldības iestādēs (*commune* iestādēs). Lielākajā daļā pašvaldību par veidlapu izdošanas administratīvajām izmaksām ir jāveic maksājums. Maksājuma apmērs dažādās pašvaldībās ir atšķirīgs.

Lai arī veidlapu izmantošana nav obligāta, daudzas ārvalstu iestādes tās pieprasa, lai bērns varētu tikt ielaists to teritorijā.
Pat ja bērnu pavada viens vecāks, ir lietderīgi paņemt līdzi otra vecāka atļauju, jo dažas valstis var to pieprasīt.

Saites

http://www.legilux.lu/

https://justice.public.lu/fr.html

Lapa atjaunināta: 11/01/2024

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Ungārija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

A) Kopumā **viens no vecākiem** bez otra vecāka piekrišanas var aizvest savu bērnu uz citu valsti **īslaicīgi** un **bez nodoma palikt tur**. Šādi gadījumi var ietver tālāk minēto:

vecāki īsteno kopīgu aizgādību;

viens no vecākiem īsteno aizgādību, pamatojoties uz vienošanos vecāku starpā vai uz tiesas lēmumu, bet otra vecāka aizgādības tiesības tiesa nav ierobežojusi vai atsaukusi;

bērnu uz citu valsti aizved viens no vecākiem, kad viņam ir piekļuves tiesības konkrētā laikā, kas noteikts tiešam kontaktam ar bērnu, *izņemot gadījumu,* ja ar tiesas vai valsts aizbildniecības iestādes lēmumu ir noteikts, ka nepieciešama otra vecāka piekrišana.

B) **Viens no vecākiem** bez otra vecāka piekrišanas var bērnu vest uz citu valsti **pat ilglaicīgai prombūtnei vai ar nodomu tur palikt**, ja tiesa ir ierobežojusi vai atsaukusi otra vecāka aizgādības tiesības.

C) Arī **aizbildnis** var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez vecāka piekrišanas, ņemot vērā, ka valsts aizbildniecības iestāde nav ierobežojusi aizbildņa tiesības tā rīkoties, šādos gadījumos:

īslaicīgai prombūtnei un **bez nodoma tur palikt**, ja bērns ir ievietots audžuģimenē;

ja bērns ir ievietots pie trešās personas un līdz ar to vecāka aizgādība ir apturēta.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

A) Ja **viens no vecākiem** bērnu aizved uz citu valsti **ilglaicīgai prombūtnei vai ar nodomu tur palikt**, ir nepieciešama otra vecāka piekrišana. Šādi gadījumi var ietver tālāk minēto:

vecāki īsteno kopīgu aizgādību;

viens no vecākiem īsteno aizgādību, pamatojoties uz vienošanos vecāku starpā vai uz tiesas lēmumu, bet otra vecāka aizgādības tiesības tiesa nav ierobežojusi vai atsaukusi;

B) Ja bērns ir ievietots audžuģimenē, **aizbildnis** bērnu var aizvest uz citu valsti **ilglaicīgai prombūtnei** vai **ar nodomu tur palikt,** tikai saņemot vecāka piekrišanu.

Došanos uz citu valsti studiju, darba vai citā nolūkā var uzskatīt par **ilglaicīgu prombūtni**.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti, viņš lūdz valsts aizbildniecības iestādei lemt par šo jautājumu. Šādos gadījumos valsts aizbildniecības iestādes lēmums par atļauju vest bērnu uz citu valsti aizstāj otra vecāka piekrišanu.

Tam no vecākiem, kurš lūdz noteikt bērna dzīvesvietu citā valstī, ir pienākums pievienot savus pieteikuma dokumentus, kas pierāda, ka bērna izglītība, uzturēšana, aprūpe un studijas tiks nodrošinātas citā valstī (jo īpaši vides novērtējums, ko izsniedz ārvalsts iestāde, skolas izsniegta liecība, paziņojums par attiecīgā vecāka ienākumiem, pieņemšanas apliecinājums). Pēc viena no vecākiem pieprasījuma valsts aizbildniecības iestāde norīko vides novērtējuma iegūšanu. Ja viens no vecākiem citā valstī vēl nav uzsācis darba gaitas, valsts aizbildniecības iestāde var pieņemt paziņojumu par paredzamajiem, nevis reālajiem ienākumiem.

Kamēr strīds tiek izskatīts, valsts aizbildniecības iestāde izvērtē, vai ir iespējams izpildīt tās lēmumu vai tiesas lēmumu, ar ko nosaka tieša kontakta uzturēšanu starp bērnu un to no vecākiem, kurš dzīvo atsevišķi, ja trūkst starptautiskas vienošanās vai savstarpīguma.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā norādīts 1. punktā, ja uzturēšanās ārvalstīs nav ilglaicīga, tad viens no vecākiem var vest bērnu uz citu valsti pat bez otra vecāka piekrišanas. Šādos gadījumos ir jāievēro vispārīgie robežšķērsošanas nosacījumi par bērna ceļošanu uz ārzemēm (piemēram, bērnam ir jābūt derīgai pasei).

Lapa atjaunināta: 15/01/2024

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Malta

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Apstākļi atšķiras atkarībā no situācijas, bet visbiežāk piekrišana otram vecākam nav jāprasa, ja tā dzīvesvieta nav zināma. Civilkodeksa 56. panta 5. punkts paredz, ka tiesa var atņemt aizgādības tiesības jebkuram no vecākiem, un tādējādi šādā gadījumā vecākam, kuram ir bērna aprūpes un aizgādības tiesības, nav jāprasa tā vecāka piekrišana, kuram šīs tiesības atņemtas.

Tomēr vecākam vienmēr vajadzētu nodrošināt, ka viņš vai viņa var pārvest bērnu no vienas valsts uz citu bez otra vecāka piekrišanas, pieprasot oficiālu atļauju no kompetentās tiesas, t. i., Civiltiesas (Ġimenes lietu nodaļas).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Lai vecāks pārvestu bērnu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, īpaši tad, ja otram vecākam ir tiesības, kas, bērnu pārvedot, tiks pārkāptas. Šādas tiesības ietver piekļuves tiesības un tiesības piedalīties lēmumos, kas attiecas uz bērna dzīvi (un tas ietver vietu, vidi un kultūru, kur bērnam jāuzaug). Šādā situācijā vecāks, kurš nedod savu piekrišanu, var iebilst pret pārvešanu, balstoties uz vairākiem iemesliem, piemēram, ka šāda pārvešana viņam vai viņai atņemtu saskarsmes tiesības ar bērnu.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Bērnus var pārvest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja attiecīgā tiesa tam dod oficiālu atļauju.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Jā, tie paši noteikumi attiecas uz pagaidu pārcelšanos. Vecāka piekrišana var tikt dot šādā veidā:
Es, parakstītājs, kurš ir _____ (vārds, uzvārds, dzimšanas datums, nepilngadīgā identitātes kartes numurs) vecāks, apliecinu, ka mans dēls/meita (izvēlieties atbilstošo) atstāj Maltas salu ar mērķi _____
_____ (mērķis, kādēļ atstāj salu) un ka šis periods būs nenoteikts / šis periods ilgs _____(laika periods)(izvēlieties atbilstošo).

_____
Paraksts, kam seko vecāka vārds, uzvārds, identifikācijas kartes numurs
Lapa atjaunināta: 17/07/2019
Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.
Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas nl
versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Nīderlande

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Viens no vecākiem likumīgi var aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas tikai tad, ja šim vecākam vienīgajam ir aizgādība pār bērnu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Otra vecāka piekrišana ir nepieciešama, lai bērnu aizvestu uz citu valsti, ja vecākiem pār bērnu nav kopīgas aizgādības.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja nepieciešams bērnu aizvest uz citu valsti un abiem vecākiem ir kopīga aizgādība pār bērnu, bet otrs vecāks nepiekrīt aizvešanai, alternatīvas piekrišanas saņemšanai var iesniegt pieteikumu tiesā (Nīderlandes Civilkodeksa I grāmatas 253.A pants *(Nederlands Burgerlijk Wetboek)*).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Jā, Nīderlandē uz bērna īslaicīgi un pastāvīgu aizvešanu attiecas vieni un tie paši nosacījumi. Lai skatītu attiecīgu veidlapu, klikšķiniet šeit:'*toestemming om te reizen*' (holandiešu valodā) (288 Kb) nl '*consent letter for minors travelling abroad*' (angļu valodā) (298 Kb) en
Lapa atjaunināta: 17/11/2021
Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Austrija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

1.1. Vispirms ir jāatsaucas uz visaptverošu grozījumu likumā, kas regulē vecāku un bērna attiecības un ko ieviesa ar 2013. gada likumu, ar kuru groza likumu, kas regulē vecāku un bērna attiecības, un likumu par vārdu un uzvārdu (*Kindschafts- und Namensrecht-Änderungsgesetz* 2013) (BGBl I 2013/15), kurš Austrijā stājās spēkā 2013. gada 1. februārī. Kopš tā laika nosacījumus par dzīvesvietu var atrast Vispārējā civilkodeksa (*Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch* — ABGB) 162. pantā, lai gan šos noteikumus nevajadzētu skatīt nošķirti, bet plašākā tādu tiesību aktu citu noteikumu kontekstā, kas regulē vecāku un bērna attiecības.
1.2. Vecāks jebkurā gadījumā var bērnu vest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja vecākam, kas bērnu ved, pirmkārt, vienīgajam ir piešķirta aizgādības tiesības, otrkārt, viņš iepriekš ir informējis otru vecāku un, treškārt, otrs vecāks saprātīgā laikā neiebilst un attiecīgi neiesniedz tiesai lūgumu par aizgādības atsaukšanu vai ierobežošanu. Ja otrs vecāks tiesai iesniedz lūgumu, tiesai ir jālemj, vai aizvešana ir likumīga. Lai garantētu to, ka tiek pildīts lēmums par dzīvesvietas maiņu, tiesa var arī aizliegt aizbraukšanu kopā ar bērnu (Konfliktu risināšanas likuma (*Außerstreitgesetz* — AußStrG) 107. Panta 3. punkta ceturtais teikums).
Vecākam ir jāņem vērā paziņojums par pārcelšanos uz citu valsti, ko sastāda otrs vecāks, kuram nav aizgādības tiesību, ja šajā paziņojumā paustā vēlme vairāk atbilst bērna interesēm.
Ja vecāks, kuram vienīgajam ir aizgādība pār bērnu, nav informējis otru vecāku par plānoto pārcelšanos — viņam ir pienākums paziņot par svarīgiem jautājumiem (ABGB 189. panta 1. punkta pirmais teikums, kas jebkurā gadījumā ietver pārcelšanos uz citu valsti) — vai ja šis vecāks pārceļas uz citu valsti, neskatoties uz nozīmīgiem otra vecāka paustiem iebildumiem, tas tomēr (ja otram vecākam nav likumīgas aizgādības tiesību) nav Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu 3. panta pārkāpums, bet tikai tā Austrijas Ģimenes likuma noteikumu pārkāpums, ar kuru regulē iekšējās attiecības vecāku starpā, un tas var ietvert sekas atbilstoši Ģimenes likumam (no vienkāršas piesardzības līdz aizgādības piešķiršanai otram vecākam).
1.3. Ja aizgādības tiesības ir piešķirtas abiem vecākiem, viņiem, ciktāl tas ir pamatoti un iespējami, ir jāīsteno aizgādība, savstarpēji vienojoties (ABGB 137. panta 2. punkta pēdējais teikums).
Ir jānošķir situācijas, kurās bērnu uz ārvalstīm aizved (a) vecāks, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, vai (b) otrs vecāks, kura mājsaimniecībā līdz ar to bērns netiek galvenokārt aprūpēts. Vecāks, kura mājsaimniecībā bērns netiek galvenokārt aprūpēts, jebkurā gadījumā Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu 3. panta izpratnē rīkojas nelikumīgi. Juridiskā situācija attiecībā uz vecāku, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, ir daudz sarežģītāka:
iepriekš minētais ABGB 189. panta 1. punkta pirmais teikums par pienākumu informēt otru vecāku par svarīgiem jautājumiem attiecas arī uz situāciju, kad aizgādības tiesības ir piešķirtas abiem vecākiem (ABGB 189. panta 5. punkts). Ekspertu viedokļi dalās jautājumā par to, vai tā otra vecāka neinformēšana, kuram piešķirtas arī aizgādības tiesības, saskaņā ar ABGB 189. panta 5. punktu, ko piemēro kopā ar 189. panta 1. punkta pirmo teikumu, pats par sevi ir pietiekams pamats aizgādības tiesību pārkāpumam Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu 3. panta izpratnē. Austrijas Augstākā tiesa nesen ir apstiprinājusi šo pieņēmumu (6Ob 170/16t).
Ir jāņem vērā arī tā vecāka paziņojums, kura mājsaimniecībā galvenokārt bērns netiek aprūpēts, ja šādā paziņojumā paustā vēlme vairāk atbilst bērna interesēm. Neatkarīgi no tā, vai aizgādības tiesību pārkāpums par tādu tiek nosaukts Hāgas konvencijas par bērnu nolaupīšanu izpratnē, neinformēšana var veidot iekšējo attiecību rīcību, ar ko pārkāpj Austrijas ģimenes likumu, un ietvert iepriekš minētās sekas.
1.4. Ja aizgādības tiesības ir piešķirtas abiem vecākiem, nenosakot, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, ir jāsaņem otra vecāka piekrišana. Ja otra vecāka piekrišana nav saņemta, ir jāiesniedz pieteikums attiecīgās jurisdikcijas aizbildniecības tiesā (*Pflegschaftsgericht*) lēmuma

pieņemšanai. Lēmumā tiesai ir jāņem vērā gan bērna intereses, gan vecāku tiesības uz aizsardzību pret vardarbību un kustības brīvību, kā arī uz brīvību nodoties savai profesionālajai darbībai (ABGB 162. panta 3. punkts). Tomēr arī šādā gadījumā attiecībā uz trešajām personām katram vecākam ir pārstāvības pilnvaras tikai tik ilgi, kamēr aizgādība (attiecībā uz tiesībām noteikt bērna dzīvesvietu) nav galēji vai pagaidām atsaukta.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Jebkurā gadījumā ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, ja vecākam, kurš ved bērnu prom, (a) nav piešķirtas aizgādības tiesības vai (b) ir piešķirtas aizgādības tiesības, bet bērnu galvenokārt aprūpē citā mājsaimniecībā.

Gadījumos, kad (a) vecāks, kura mājsaimniecībā bērnu galvenokārt aprūpē, vai (b) vecāks, kuram vienīgajam ir aizgādības tiesības pār bērnu, pārceļas uz citu valsti kopā ar bērnu, šim vecākam, īstenojot iekšējās attiecības, ir jāpilda informēšanas pienākums atbilstoši ABGB 189. pantam (skatīt atbildi uz 1. jautājumu) un jāņem vērā informētā vecāka viedoklis, ja tas labāk atbilst bērna interesēm.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

3.1. Ja aizgādība ir piešķirta abiem vecākiem, nenosakot, kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiks aprūpēts, tad vecākam, kurš vēlas lai bērns dzīvo ārvalstīs bez otra vecāka piekrišanas, ir jāvēršas attiecīgās jurisdikcijas aizbildniecības tiesā. Lēmumā par atļauju tiesai ir jāņem vērā gan bērna intereses, gan vecāku tiesības uz aizsardzību pret vardarbību un kustības brīvību, kā arī uz brīvību nodoties savai profesionālajai darbībai (ABGB 162. panta 3. punkts).

3.2. Ja vecākam, kurš vēlas ar bērnu doties uz citu valsti, nav vispār piešķirtas aizgādības tiesības vai bērnu pārsvarā aprūpē citā mājsaimniecībā, šis vecāks var vērsties tiesā, lai otra vecāka aizgādību atceltu vai ierobežotu (un, kas ir iespējams vien daļēji, lai aizgādība tiktu nodota pašam). Īpaši kā mazāk smagu tiesiskās aizsardzības līdzekli salīdzinājumā ar aizgādības atcelšanu, tiesa var arī atsaukt juridiski nepieciešamās piekrišanas un apstiprināšanas tiesības vai aizstāt juridiski nepieciešamo piekrišanu vai apstiprināšanu, ja noraidīšanai nav pamatotu iemeslu (ABGB 181. panta 1. punkts).

3.3. Vecākam, kuram ir piešķirta aizgādība un kura mājsaimniecībā bērns galvenokārt tiek aprūpēts, ir jāpaziņo otram vecākam un jādod viņam iespēja paust savu nostāju (ABGB 189. pants), bet šāda informēšana un piekrišana nav aizbraukšanas priekšnoteikums.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Tāpat saistībā ar īslaicīgu aizvešanu, ja pār bērnu ir kopīga aizgādība, vecākiem, ciktāl tas ir pamatoti un iespējami, ir jāīsteno aizgādība, savstarpēji vienojoties (ABGB 137. panta 2. punkta pēdējais teikums). Tomēr šādas savstarpējas vienošanās pierādīšana nav aizbraukšanas priekšnoteikums. Tomēr prasību par savstarpēju vienošanos var pilnībā juridiski arī nepiemērot, ja, piemēram, spontāni nedēļas nogalē tiek apciemoti vecvecāki ārzemēs un otrs vecāks jebkurā gadījumā neplānoja kontaktēties ar bērnu šajā laika posmā (šajā gadījumā savstarpējas vienošanās panākšana noteikti nebūtu pamatota).

Tas pats attiecas uz gadījumiem, kad otrs vecāks ir tikai jāinformē (ABGB 189. panta 1. punkts), bet tas ir atkarīgs no katra gadījuma apstākļiem (piemēram, ceļojuma ilguma, galamērķa un nolūka) un tā, vai pagaidu aizvešanu vispār uzskata par svarīgu jautājumu.

Lapa atjaunināta: 05/06/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Polija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Bērnam piedzimstot, abi vecāki kopā iegūst vecāku atbildību. Tas izriet no Polijas Ģimenes un aizgādības kodeksa (*kodeks rodzinny i opiekuńczy*) 97. panta 2. punkta, jo atbilstoši tam vecāki kopīgi lemj par svarīgiem jautājumiem saistībā ar bērnu un, ja viņiem vienošanos neizdodas panākt, šādus jautājumus lemj aizgādības tiesa (*sąd opiekuńczy*). Tikai mazāk svarīgos jautājumos, kas skar bērnu, katrs no vecākiem var pieņemt lēmumu neatkarīgi, bez vajadzības apspriesties ar otru vecāku un saņemt viņa piekrišanu. Saskaņā ar Polijas tiesu judikatūru bērna vešana uz citu valsti gan īslaicīgai, gan ilglaicīgai prombūtnei (pat brīvdienās) tiek uzskatīta par svarīgu jautājumu.

Ņemot vērā Ģimenes un aizgādības kodeksa 97. panta 2. punktu, vecāks var vest bērnu uz ārzemēm bez otra vecāka piekrišanas tikai šādos gadījumos:

ja ar Polijas tiesas lēmumu otram vecākam ir atņemtas aizgādības tiesības pār bērnu (Ģimenes un aizgādības kodeksa 111. pants);

ja ar Polijas tiesas lēmumu otra vecāka aizgādība pār bērnu ir apturēta (Ģimenes un aizgādības kodeksa 110. pants);

ja otram vecākam ir ierobežotas aizgādības tiesības pār bērnu (Ģimenes un aizgādības kodeksa 109. pants). Tiesa lemj, kā aizgādības tiesības tiks ierobežotas, izmantojot līdzekli, kas vislabāk atbildīs bērna interesēm. Jo īpaši vecākam, kura aizgādības tiesības ir ierobežotas, var atņemt tiesības kopā ar otru vecāku lemt par svarīgiem jautājumiem saistībā ar bērnu vai par dažiem no šiem jautājumiem. Ja ar tiesas spriedumu vecākam ir atņemtas tiesības kopā ar otru vecāku lemt, piemēram, par bērna pastāvīgo dzīvesvietu, tad šis vecāks nevar iebilst pret to, ka bērna pastāvīgā dzīvesvieta Polijā tiek mainīta uz pastāvīgo dzīvesvietu ārzemēs;

ja vecāku tiesības un pienākumi attiecībā uz bērnu ir mainīti pēc tam, kad ir pieņemts spriedums tiesvedībā par laulības šķiršanu (Ģimenes un aizgādības kodeksa 58. panta 1. un 1.a punkts), laulības atzīšanu par neesošu (58. panta 1. punkts saistībā ar Ģimenes un aizgādības kodeksa 21. pantu) vai laulāto atšķiršanu (61. panta 3. punkta 1) apakšpunkts). Minētais attiecas arī uz lēmumiem, kas pieņemti paternitātes noteikšanas tiesvedībā (Ģimenes un aizgādības kodeksa 93. panta 2. punkts), tiesvedībā, lai grozītu spriedumu par aizgādību un tās īstenošanas veidu, kurš pasludināts tiesvedībā par laulības šķiršanu, laulāto atšķiršanu vai laulības atzīšanu par neesošu (Ģimenes un aizgādības kodeksa 106. pants), un tiesvedībā par aizgādības tiesību uzticēšanu vienam no vecākiem, ja vecāki nedzīvo kopā (Ģimenes un aizgādības kodeksa 107. panta 1. un 2. punkts). Jo īpaši šādos gadījumos tiesa var uzticēt aizgādības tiesību īstenošanu vienam no vecākiem un var ierobežot otra vecāka tiesības uz konkrētiem pienākumiem un tiesības attiecībā pret bērnu. Ja tiesa, šķirot laulību, aizgādību uztic vienam no vecākiem un ierobežo otra vecāka aizgādības tiesības, tad, kaut arī ar šādu spriedumu otra vecāka aizgādības tiesības pār bērnu nav atņemtas, otrs vecāks var īstenot savas tiesības un pienākumus tikai tiktāl, ciktāl tiesa viņam to atļauj. Ja tiesa otram vecākam nepiešķir tiesības kopā ar pirmo vecāku lemt par bērna dzīvesvietu, tad principā vecāks, kuram ir uzticētas aizgādības tiesības, pats lemj par bērna dzīvesvietu (tomēr sk. 2. punktu);

ja ar ārvalsts tiesas spriedumu, kas ir atzīts Polijā, otram vecākam ir atņemtas tiesības piedalīties lēmuma pieņemšanā par bērna dzīvesvietas maiņu.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Otra vecāka piekrišana ir vajadzīga visos gadījumos, kas nav uzskaitīti iepriekšējā punktā, proti, situācijās, kad vecākam ir pilnīga aizgādība vai kad viņa aizgādības tiesības ir ierobežotas, bet viņam nav atņemtas tiesības kopā ar otru vecāku lemt par bērna dzīvesvietu. Polijas tiesu prakse šajā sakarā ir vēl detalizētāka. Kā Augstākā tiesa (*Sąd Najwyższy*) paskaidroja savā 1971. gada 10. novembra lēmumā lietā III CZP 69/71, *lai vecāks, kuram laulības šķiršanas tiesvedībā uzticēta aizgādības tiesību īstenošana, varētu aizvest bērnu uz ārzemēm uz pastāvīgu dzīvi, ir nepieciešams saņemt tās tiesas atļauju, kas lemj par aizgādības lietām, ja otrs vecāks, kuram piešķirtas tiesības uzraudzīt bērna audzināšanu, nav paziņojis par piekrišanu bērna aizvešanai uz ārzemēm.* Tādējādi, ja tiesa, piemēram, laulības šķiršanas tiesvedībā, nav piešķīrusi otram vecākam tiesības kopā ar pirmo vecāku lemt par bērna pastāvīgo dzīvesvietu, tad otrs vecāks, ņemot vērā citēto lēmumu, tik un tā var pieprasīt bērna atgriešanu, ja viņš nespēj īstenot savas tiesības sazināties ar bērnu.

Augstākā tiesa savā 1985. gada 3. marta lēmumā lietā III CRN 19/85 noteica, ka *bērna aizvešanai uz ārzemēm brīvdienās (kas ir svarīgs jautājums) ir vajadzīga abu to vecāku piekrišana, kuri īsteno aizgādības tiesības, vai arī lēmums, ko pieņēmusi tiesa, kura lemj par aizgādības lietām*.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Šādos gadījumiem ir jāiesniedz pieteikums Polijas aizgādības tiesā, lai saņemtu aizstājēja piekrišanu bērna vešanai uz ārzemēm.

Pieteikumus šādas piekrišanas saņemšanai var iesniegt vecāki, kuriem nav atņemtas vai apturētas aizgādības tiesības. Pieteikumu var iesniegt paši pieteicēji, jo šādos gadījumos Polijas tiesību akti nenosaka, ka tiesā juristam ir jāpārstāv puses. Tiesa, kuras jurisdikcijā ietilpst šo pieteikumu izskatīšana pēc būtības, ir rajona tiesa (*sąd rejonowy*) (ģimenes un jaunatnes lietu palāta) kā pirmās instances tiesa, savukārt teritoriālā jurisdikcija ir tās vietas tiesai, kurā bērns dzīvo vai uzturas.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Kā minēts iepriekš, bērna īslaicīgai aizvešanai uz ārzemēm ir nepieciešama otra vecāka piekrišana.

Polijā neizmanto veidlapas piekrišanai bērna (pastāvīgai vai īslaicīgai) aizvešanai no valsts. Līdz ar to piekrišanu var paust jebkādā formā. Tomēr ir ieteicams iegūt rakstisku piekrišanu, kas var būt pierādījums jebkurā tiesvedībā saistībā ar bērna atgriešanu, pamatojoties uz 1980. gada Hāgas konvenciju.

Šādas piekrišanas sagatavošanā noderīga var būt Polijas advokāta, jurista vai civiltiesību notāra palīdzība.

Lapa atjaunināta: 29/12/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Lūdzu, ņemiet vērā, ka šai lapai nesen tika atjaunināta oriģinālvalodas pt versija. Mūsu tulkotāji pašlaik gatavo versiju valodā, kuru esat izvēlējies.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Portugāle

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Abi vecāki ir atbildīgi par īpaši svarīgu jautājumu risināšanu (Civilkodeksa (*Código Civil*) 1901., 1902., 1911. un 1912. pants).

Ja vecāku ceļi šķiras (laulības šķiršana vai kopdzīves pārtraukšana), abi vecāki ir atbildīgi par īpaši svarīgu jautājumu risināšanu (Civilkodeksa 1906. panta 1. punkts), ja vien tiesa, pamatojoties uz saprātīgu lēmumu, lemj, ka aizgādība ir jānodrošina tikai vienam vecākam, vai ja kopīga aizgādība netiek uzskatīta par tādu, kas atbilst bērna interesēm (Civilkodeksa 1906. panta 2. punkts).

Jēdziens "īpaši svarīgi jautājumi" nav definēts. Šādi jautājumi attiecas uz ierobežotiem aspektiem bērna dzīvē vai uz nopietniem un neierastiem būtiskiem jautājumiem saistībā ar bērna pamata tiesībām.

Atrašanās vieta vai bērna galvenās dzīvesvietas izvēle jeb, citiem vārdiem sakot, izvēle, kur bērns dzīvos, ir īpaši svarīgs jautājums. Par šo lēmumu atbild abi vecāki; ja vecāki šajā sakarā nespēj vienoties, bērna dzīvesvietu noteiks tiesa (Civilkodeksa 1906. panta 5. punkts).

Līdz ar to viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas tikai tad, ja vecākam ir ekskluzīvas aizgādības tiesības vai tiesa ir noteikusi vai mainījusi bērna dzīvesvietu, ļaujot aizvest uz citu valsti.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Piekrišana ir nepieciešama vienmēr, kad vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības, kā to šobrīd nosaka vispārējie nosacījumi atbilstoši Civilkodeksa 1906. panta 1. punktam.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens no vecākiem nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti un abiem vecākiem ir kopīga aizgādība, šāda bērna aizvešanu uz citu valsti drīkst īstenot tikai ar tiesas lēmumu (Civilkodeksa 1906. panta 5. punkts).

Šādā gadījumā prasība ir jāceļ tiesā vai tiesas nodaļā, kurai ir teritoriālā jurisdikcija un jurisdikcija ģimenes un nepilngadīgo lietās (sk. 122.–125. pantu Tiesu sistēmas organizācijas likumā Nr. 62/2013); tiesvedība notiks veidā, kas paredzēts noteikumos par civiltiesiskās aizgādības tiesvedību, kas apstiprināti ar Likumu Nr. 141/2015 (sk. 3., 9. un 67. pantu).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Tiesu teorijā un praksē īslaicīga aizvešana brīvdienu vai atpūtas nolūkā netiek uzskatīta par īpaši svarīgu jautājumu, ja aizvešana nenozīmē, ka tiks mainīta vieta, kurā galvenokārt bērns dzīvo. Izņēmumi ietver aizvešanu no valsts tāda bruņota konflikta, ievērojama apdraudējuma vai pandēmiju dēļ, kas rada risku bērna veselībai un drošībai.

Tomēr veselības aprūpe tiek uzskatīta par īpaši svarīgu jautājumu, kura izlemšanai ir nepieciešama abu vecāku piekrišana, atkarībā no attiecīgās veselības aprūpes un to, vai šāda aprūpe varētu ietekmēt bērna pamata tiesības. Tā var ietvert nozīmīgu medicīnisku ārstēšanu (ķīmijterapiju, eksperimentālu terapiju) vai nepieciešamību pavadīt bērnu, jo bērns nesaprot medicīnas personāla valodu vai medicīnas personālam varētu būt grūti vai neiespējami iegūt precīzu informāciju par bērna simptomiem, kas nozīmē, ka ir nepieciešams tulkojums.

Ja šādas nozīmīgas veselības aprūpes dēļ ir nepieciešama bērna pagaidu aizvešana un abi vecāki ir piekrituši šādai veselības aprūpei, uzskata, ka šī piekrišana attiecas arī uz pagaidu aizvešanu.

Veidlapas

Ārvalstnieku un robežsardzes dienests (*SEF*) piedāvā veidlapu paraugus nepilngadīgo aizvešanai.

Veidlapas ir pieejamas tālāk norādītajās saitēs

Piemērojamie tiesību akti

Noteikumi par civiltiesiskās aizgādības tiesvedību

Civilkodekss

Likums par tiesu sistēmas organizāciju

Piezīme.

Šajā faktu lapā ietvertā informācija nav saistoša ETST civillietās kontaktpunktiem, tiesām vai citām iestādēm un struktūrām. Kaut arī informācija tiek regulāri atjaunināta, vienmēr ir jāiepazīstas ar spēkā esošo tiesību aktu tekstu un jāņem vērā, ka judikatūras interpretācija laika gaitā var mainīties.

Lapa atjaunināta: 08/03/2022

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Rumānija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Saskaņā ar 30. panta 1. punkta c) apakšpunktu Likumā Nr. 248/2005 par Rumānijas pilsoņu brīvu pārvietošanos ārvalstīs nepilngadīgais, kuram ir individuāls ceļošanas dokuments vai attiecīgā gadījumā personas apliecība, vienkārša personas apliecība vai elektroniska identitātes karte un kurš ceļo uz ārzemēm kopā ar vienu no vecākiem, var atstāt Rumāniju bez otra vecāka piekrišanas, ja vien pavadošais vecāks pierāda, ka bērns ir viņam uzticēts saskaņā ar galīgu un neapstrīdamu tiesas spriedumu vai ka bērns ir viņa atsevišķā aizgādībā saskaņā ar galīgu un neapstrīdamu tiesas spriedumu attiecībā uz lietām, kas sāktas ar 2013. gada 15. februāri.

Piekrišana nav vajadzīga arī tad, ja otram vecākam ir atņemtas viņa vecāka tiesības vai, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar tiesību aktiem ir konstatēts, ka viņam nav vecāka tiesību, ja viens no pavadošajiem vecākiem sniedz attiecīgus pierādījumus.

Tāpat saskaņā ar Likuma Nr. 248/2005 30. panta 6. punkta pirmo ievilkumu piekrišana, ka bērns atstāj Rumānijas teritoriju, ko sniedz otrs vecāks, abi vecāki vai, attiecīgā gadījumā, viens no vecākiem, kuram ir uzticēta nepilngadīgā persona, vecāks, kurš īsteno atsevišķu aizgādību pār bērnu, pārdzīvojušais vecāks vai viņa juridiskais pārstāvis, nav nepieciešama, ja Rumānijas nepilngadīgais, kura domicils vai dzīvesvieta ir galamērķa valstī, ceļo uz šo valsti un nav nepavadīts, kā noteikts Likumā Nr. 248/2005.

Robežpolicija ļauj nepilngadīgajiem izbraukt no Rumānijas, ja pavadošais vecāks pamato nepieciešamību doties uz ārzemēm ar faktu, ka nepilngadīgais bērns saņems medicīnisku ārstēšanu, kas nav pieejama Rumānijā un kuras trūkums nopietni apdraudētu nepilngadīgā dzīvību vai veselību, ja pavadošais vecāks uzrāda attiecīgus pamatojuma dokumentus, ko izsniegušas un apliecinājušas Rumānijas veselības aprūpes iestādes un kuros ir norādīts paredzamais ārstēšanas periods un valsts(-is), pat ja piekrišanu nav snieguši abi vecāki, otrs vecāks, pārdzīvojušais vecāks vai likumīgais pārstāvis. Tāpat robežpolicija ļauj pavadīt nepilngadīgos, izceļojot no Rumānijas, ja pavadošais vecāks sniedz pierādījumus, ka nepilngadīgais bērns ceļo, lai studētu vai piedalītos oficiālos konkursos, uzrādot atbilstošus dokumentus, kuros ir norādīts studiju vai konkursu norises periods un valsts(-is), pat ja piekrišanu ir sniedzis tikai viens vecāks.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Lai bērnu aizvestu uz citu dalībvalsti, ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, ja aizgādību īsteno abi vecāki kopā.

Tādējādi vecāki īsteno vecāku atbildību kopīgi un vienlīdzīgi neatkarīgi no tā, vai nepilngadīgais ir dzimis laulībā vai ārlaulībā (Civilkodeksa 503. panta 1. punkts).

Laulības šķiršanas gadījumā abi vecāki kopīgi īsteno vecāku atbildību, ja vien tiesa nenolemj citādi. Ja ir pamatots iemesls, ņemot vērā bērna intereses, tiesa nolemj, ka vecāku atbildību īsteno tikai viens no vecākiem (Civilkodeksa 397. pants un 398. panta 1. punkts).

Saskaņā ar Likuma Nr. 248/2005 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lai aizvestu nepilngadīgo no Rumānijas, vecākam, kurš pavada nepilngadīgo, robežpolicijas iestādēs ir jāiesniedz deklarācija par otra vecāka piekrišanu nepilngadīgā ceļojumam uz ārzemēm, uz laiku, kas nepārsniedz trīs gadus no deklarācijas sagatavošanas dienas.

Deklarācijas autentiskums ir jāapstiprina notāram Rumānijā, bet ārvalstīs – Rumānijas diplomātiskajā pārstāvniecībā vai konsulārajā dienestā. Alternatīvi, ja deklarācija ir iesniegta ārvalstu iestādēm, tai ir jāatbilst likumā paredzētajiem legalizācijas nosacījumiem vai jābūt apliecinātai ar *apostille* saskaņā ar 1961. gada 5. oktobra Hāgas Konvenciju, ar ko atceļ prasību legalizēt ārvalstu oficiālos dokumentus, izņemot dokumentus, kuru izcelsme ir valstī, ar kuru Rumānija ir noslēgusi līgumus, konvencijas vai nolīgumus par juridisko palīdzību civillietās vai ģimenes lietās, kas paredz atbrīvojumu no legalizācijas. Deklarācija pusēm jāizsniedz divos eksemplāros, no kuriem vienu glabā pavadošā persona un otru – kopā ar nepilngadīgā pasi.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja starp vecākiem rodas domstarpības par tiesību īstenošanu vai vecāku pienākumu pildīšanu, ģimenes lietu tiesa, uzklausījusi vecākus un ņemot vērā ziņojuma par psihosociālo izmeklēšanu secinājumus, lemj saskaņā ar bērna interesēm (Civilkodeksa 486. pants). Līdz ar to otra vecāka piekrišanu bērna ceļošanai uz ārzemēm var aizstāt ar tiesas spriedumu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Otra vecāka piekrišana ir vajadzīga, ja ceļošana uz ārzemēm ar bērnu ir paredzēta, lai mainītu bērna dzīvesvietu, ja vien vecāks, kas vēlas pārcelties, neīsteno vecāku atbildību vienpersoniski.

Tādējādi Civilkodeksā ir paredzēts, ka gadījumā, ja tādējādi tiek skarta vecāku atbildības vai vecāku tiesību īstenošana, bērna dzīvesvietas maiņa kopā ar vecāku, pie kura viņš dzīvo, var notikt tikai ar otra vecāka iepriekšēju piekrišanu. Ja vecāki nevar vienoties, lēmumu pieņem ģimenes lietu tiesa (Civilkodeksa 497. pants).

Likumā Nr. 248/2005 nav nošķirta pagaidu un pastāvīga pārvietošanās uz ārvalstīm.

Saskaņā ar 34. pantu valdības Lēmumā Nr. 94/2006, ar ko apstiprina Likuma Nr. 248/2005 īstenošanas noteikumus, deklarācijas paraugu, kas vajadzīga nepilngadīgā izceļošanai no valsts, nosaka ar robežpolicijas ģenerālinspektora rīkojumu.

Likuma Nr. 248/2005 teksts ir pieejams šeit.

Atbilstošie faili

Apliecinājuma veidlapa, ar ko vecāks piekrīt nepilngadīga bērna izvešanai no valsts otra vecāka pavadībā (100 Kb) ro

Apliecinājuma veidlapa, ar ko vecāki piekrīt nepilngadīga bērna izvešanai no valsts cita pieaugušā pavadībā (194 Kb) ro

Lapa atjaunināta: 14/12/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Slovēnija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vecāks var likumīgi pārvietot bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas, ja otram vecākam ir atņemtas vecāku tiesības un līgumspēja. Ja vienam vecākam vecāku tiesības vai līgumspēja ir atņemta, vecāku tiesības ir tikai otram vecākam (115. pants Likumā par laulībām un ģimenes attiecībām / *Zakon o zakonski zvezi in družinskih razmerjih*).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Bērna pārvietošanai uz citu valsti vienmēr ir nepieciešama otra vecāka piekrišana, izņemot gadījumus, kad vecāku tiesības ir tikai vienam vecākam.

Saskaņā ar Likumu par laulībām un ģimenes attiecībām vecāku tiesības piemīt kopīgi tēvam un mātei (4. panta 3. punkts).

Vecāki īsteno vecāku tiesības, kopīgi vienojoties un ievērojot bērna intereses (Likuma par laulībām un ģimenes attiecībām 113. panta 1. punkts). Vecāku tiesību īstenošana ietver lēmumu par to, kurā valstī bērns uzturas.

Ja vecāki nedzīvo kopā un bērns nav abu aprūpē un audzināšanā, viņi abi, savstarpēji vienojoties un ievērojot bērna intereses (Likuma par laulībām un ģimenes attiecībām 113. panta 2. punkts), izlemj jautājumus, kuriem ir būtiska ietekme uz bērna attīstību; šie jautājumi ietver bērna pārvietošanu uz citu valsti.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja vecāki nespēj vienoties par vecāku tiesību īstenošanu, Sociālā darba centrs palīdz panākt vienošanos. Sociālā darba centrs palīdz vecākiem panākt vienošanos arī tad, ja viņi nespēj vienoties par jautājumiem, kuriem ir būtiska ietekme uz bērna attīstību, un ja viņi nedzīvo kopā un bērns nav abu aprūpē un audzināšanā.

Ja pat ar Sociālā darba centra palīdzību vecāki nespēj vienoties par jautājumiem, kuriem ir būtiska ietekme uz bērna attīstību, tiesa izlemj jautājumu bezstrīdus kārtībā pēc viena vai abu vecāku lūguma. Pieteikumam jāpievieno kompetentā Sociālā darba centra apliecinājums, ka vecāki ar tā palīdzību ir mēģinājuši vienoties par vecāku tiesību īstenošanu. Pirms tiesa pieņem lēmumu, tai ir pienākums lūgt, lai Sociālā darba centrs pauž viedokli par bērna interesēm. Tiesa arī ņem vērā bērna viedokli, ja to pauž pats bērns vai persona, kurai bērns uzticas un kuru pats bērns ir izvēlējies, ar nosacījumu, ka bērns ir spējīgs saprast minētā viedokļa nozīmīgumu un sekas.

Iepriekš minētais ir noteikts Likuma par laulībām un ģimenes attiecībām 113. pantā.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Ja jautājums par būtisku ietekmi uz bērna attīstību izriet saistībā ar bērna pagaidu pārvietošanu, uz īslaicīgu pārvietošanu attiecas tie paši noteikumi, kas uz pārvietošanu uz ilgāku laiku.

Lapa atjaunināta: 05/03/2018

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Slovākija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja paredzēta īslaicīga prombūtne, piem., īslaicīgas mācības, radinieku apciemošana, nometne vai brīvdienas u.t.t. Svarīgi ir tas, ka ne bērns, ne vecāks neplāno bērna pastāvīgu uzturēšanos citā valstī.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja tas skar pārcelšanos uz pastāvīgu dzīvi ārvalstīs.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ir svarīgi vērsties aizbildniecības tiesā (*poručenský súd*), kura lems par aizgādības svarīgo jautājumu. Tiesa īpaši var sniegt piekrišanu bērna pastāvīgai pārcelšanai uz ārzemēm.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Skatīt iepriekš sniegto informāciju. Šādu veidlapu nav.

Lapa atjaunināta: 22/04/2022

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Somija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Bērna aizgādību un lēmumu pieņemšanu saistībā ar bērnu regulē Likums par aizgādību pār bērnu un saskarsmes tiesībām (*Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta*) (Nr. 361/1983).

Ja aizgādības tiesības pār bērnu ir piešķirtas vienam vecākam, viņš lemj par jautājumiem saistībā ar bērnu, tostarp to, kur bērns dzīvo, un līdz ar to viņš būtībā var bērnu vest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas.

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības pār bērnu, viņi kopā atbild par aizgādības pienākumiem un kopā pieņem lēmumus saistībā ar bērnu.

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības pār bērnu, tiesa var lemt par pienākumu sadali vecāku starpā. Citiem vārdiem sakot, tā var pieņemt lēmumu par to, ka tikai vienam vecākam tiek piešķirta vara pieņemt lēmumus saistībā ar konkrētiem aizgādības pienākumiem. Lēmumā par aizgādību tiesa var noteikt, ka viens vecāks var lemt, kur bērns dzīvos.

Ja tiesa lēmumā ir noteikusi, ka tikai viens aizbildnis var lemt, kur bērns dzīvos, šis aizbildnis var bērnu vest uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Ja vecākiem ir kopīgas aizgādības tiesības pār bērnu, neviens vecāks būtībā nevar vest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas.

Lūdzu, skatiet arī atbildi uz iepriekšējo jautājumu!

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja viens vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti, var iesniegt pieteikumu tiesā lēmuma pieņemšanai.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Somijā nav īpašu noteikumu par īslaicīgu aizvešanu, piem., brīvdienās, un nav īpašu piekrišanas veidlapu.

Tiesas lēmums par tiesībām piekļūt bērnam var ietvert noteikumus par to, vai vecāks var ceļot uz citām valstīm ar bērnu laikā, kad viņam ir saskarsmes tiesības ar bērnu.

Lapa atjaunināta: 10/05/2023

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Zviedrija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ja bērnam ir divi aizbildņi, tad jautājumos, kas attiecas uz bērna personīgām lietām, tostarp attiecībā uz īsiem ārzemju ceļojumiem vai pārcelšanos uz pastāvīgu dzīvi, ir nepieciešams abu aizbildņu kopīgs lēmums. Savukārt, ja bērns dzīvo pie viena no abiem aizbildņiem, vecāks, ar ko bērns dzīvo kopā,

uzskatāms par to, kuram ir tiesības nolemt, kur bērns uzturēsies brīvajā laikā, tostarp, atrodoties īsos ārzemju ceļojumos, ar nosacījumu, ka tas nepārkāpj bērna saskarsmes tiesības ar otru aizbildni.
Vecāks, kurš ir vienīgais aizbildnis, var bērnu ņemt sev līdzi ceļojumos uz ārzemēm, pārcelties uz pastāvīgu dzīvi kopā ar bērnu, nesaņemot otra vecāka piekrišanu. Savukārt, ja bērnam ir tiesības tikties ar otru vecāku, tas jāņem vērā tam vecākam, kurš ir bērna aizbildnis. Otrs vecāks, kuram ir saskarsmes tiesības, var prasīt saskarsmes lēmuma izpildi bērna jaunajā dzīvesvietas valstī, ja tas ir iespējams atbilstoši jaunās dzīvesvietas valsts regulējumam. Tāpat otrs vecāks var pieprasīt saskarsmi ar bērnu saskaņā ar 1980. gada Hāgas Konvenciju, ja tā ir piemērojama valstī, kurā bērns uzturas. Ja vienīgais aizbildnis nepilda saskarsmes rīkojumu, tādējādi nenodrošinot bērna vajadzību pēc ciešas un labas saskarsmes ar abiem vecākiem, šim apstāklim parasti ir ietekme uz to, kā Zviedrijas tiesa novērtē jautājumus par aizgādību, ja tiek sākta tiesvedība. Vecākiem ir kopīgs pienākums nodrošināt netraucētu saskarsmi.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Kā redzams atbildē uz 1. jautājumu, ja abi vecāki ir aizbildņi, tad tie var kopīgi pieņemt lēmumus, kas attiecas uz bērnu, tostarp par tā uzturēšanos ārvalstīs. Tāpat atbildē uz 1. jautājumu norādīts, ka, pat ja viens vecāks ir aizbildnis, ir noteiktas situācijas, kurās aizbildnim īslaicīga vai ilgstoša uzturēšanās ārvalstīs būtu jāpielāgo bērnam, kā noteikts atbilstoši bērna tiesībām uz saziņu ar otru vecāku. Saskaņā ar Zviedrijas likumiem prettiesiska bērna aizvešana var tikt uzskatīta par krimināli sodāmu rīcību.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Ja aizgādība ir kopīga, atsevišķās situācijās aizbildnis var pieņemt vienpusējus lēmumus par jautājumiem, kas attiecas uz bērna aizgādību. Tas ir iespējams tikai tādā gadījumā, ja otrs aizbildnis lēmumu pieņemšanā nevar piedalīties prombūtnes, slimības vai cita iemesla dēļ, ko nav iespējams novērst, neradot pārliekus apgrūtinājumus. Šādā veidā nedrīkst pieņemt lēmumus, kas ir būtiski bērna nākotnei, ja vien tas nav nepieciešams bērna interešu nodrošināšanai. Pastāv arī iespēja, ka pašvaldības sociālo lietu komisija var pieņemt lēmumu par psihiatrisko vai psiholoģisko ārstēšanu, pat ja tam piekrīt tikai viens aizgādnis, ja tas ir nepieciešams bērna interešu nodrošināšanai.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Tie paši noteikumi attiecas uz vecāku, kas ir vienīgais aizgādnis. Savukārt, ja bērns dzīvo pie viena no abiem aizgādņiem, vecāks, ar kuru bērns dzīvo kopā, uzskatāms par to, kuram ir tiesības nolemt, kur bērns uzturēsies brīvajā laikā, tostarp, atrodoties īsos ārzemju ceļojumos (sk. atbildi uz 1. jautājumu). Aizgādnis, kuram ir kopīga aizgādība pār bērnu ar otru vecāku, atbilstoši pašvaldības sociālo lietu komisijas lēmumam var bez otra vecāka piekrišanas bērnu nogādāt ārzemēs, lai tur nodrošinātu bērnam psihiatrisku vai psiholoģisku ārstēšanu (sk. atbildi uz 3. jautājumu).

Lapa atjaunināta: 05/07/2017

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Anglija un Velsa

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Anglijas un Velsas tiesību akti paredz bērna likumīgu aizvešanu no Apvienotās Karalistes. Bērna aprūpes rīkojums ir tiesas izdots rīkojums, kas nosaka, ar kuru personu bērnam jādzīvo vai jāpavada laiks. 1989. gada Bērnu likuma 13. panta 2. punkts ļauj personai, kura ir saņēmusi bērna aprūpes rīkojumu (agrāk saukts gan par bērna dzīvesvietas rīkojumu, gan par saskarsmes kārtības rīkojumu) attiecībā uz bērnu, aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi (piemēram, brīvdienās).
Tas ir saskaņā ar 1984. gada Bērnu nolaupīšanas likuma 1. panta 4. punktu, kas nosaka, ka persona, aizvedot vai aizsūtot bērnu ārpus Apvienotās Karalistes, neizdara pārkāpumu, ja šai personai ir spēkā esošs bērna aprūpes rīkojums un aizvešana nav ilgāka par vienu mēnesi.
Ja nav spēkā esoša bērna aprūpes rīkojuma, vienīgais vecāks ar vecāku atbildību var likumīgi aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes bez otra vecāka atļaujas. Savukārt otrs vecāks, kuram nav vecāku atbildības, var novērst bērna aizvešanu no jurisdikcijas, iesniedzot kādā no Anglijas un Velsas tiesām pieteikumu par rīkojuma izdošanu aizliegt veikt pasākumus. Tāpat šis vecāks var vērsties tiesā, lai saņemtu tiesas rīkojumu attiecībā uz vecāku atbildību. Jēdziens “vecāku atbildība” ir definēts 1989. gada Bērnu likuma 3. panta 1. punktā.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

1989. gada Bērnu likuma 13. pants nosaka, ka, ja attiecībā uz bērnu ir spēkā esošs bērna aprūpes rīkojums, neviena persona nedrīkst aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes bez rakstiskas visu to personu piekrišanas, kurām ir vecāku atbildība par attiecīgo bērnu, vai tiesas atļaujas.
Turklāt 1984. gada Bērnu nolaupīšanas likuma 1. pants nosaka, ka vecāks (un citas noteiktas personas, tostarp bērna aizbildnis, persona, kura attiecībā uz konkrēto bērnu ir saņēmusi bērna aprūpes rīkojumu, vai persona, pie kuras bērns dzīvo) izdara pārkāpumu (bērna nolaupīšanu), ja tas aizved vai aizsūta bērnu ārpus Apvienotās Karalistes bez atbilstošas piekrišanas (tas nozīmē bērna mātes un bērna tēva piekrišanu, ja tiem ir vecāku atbildība, vai iepriekš minēto citu noteikto personu piekrišanu).
Ja nav izdots bērna aprūpes rīkojums, bet vecāku atbildība par bērnu ir vairāk nekā vienai personai, neviena no personām, kurai ir vecāku atbildība par attiecīgo bērnu, nedrīkst aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes bez citu personu ar vecāku atbildību piekrišanas vai tiesas atļaujas.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Vecāks, kurš ir saņēmis bērna aprūpes rīkojumu attiecībā uz bērnu un kurš vēlas pastāvīgi aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes, var likumīgi pārvietoties kopā ar bērnu bez tiesas iejaukšanās, ja viņš ir saņēmis rakstisku otra vecāka ar vecāku atbildību vai jebkuras citas personas ar vecāku atbildību piekrišanu. Ja piekrišana netiek dota, ir jāiesniedz pieteikums tiesā, lai saņemtu atļauju pastāvīgi aizvest bērnu no Anglijas un Velsas (1989. gada Bērnu likuma 13. panta 1. punkts).
Ja nav izdots bērna aprūpes rīkojums, personai, kurai ir vecāku atbildība par bērnu un kura vēlas pastāvīgi aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes, ir jāvēršas tiesā, lai saņemtu atļauju, ja cita persona ar vecāku atbildību atsakās dot savu piekrišanu.
Anglijā un Velsā vislielākā uzmanība starptautiskās pārvietošanas lietās vienmēr tiks pievērsta bērna labklājībai, un tā vienmēr būs noteicošais faktors. Ģimenes lietu tiesu tiesneši, izskatot katru konkrēto lietu, ņems vērā visu tiem pieejamo informāciju, pirms neatkarīga sprieduma pieņemšanas. Viņi pirmkārt un galvenokārt centīsies pieņemt lēmumus, kas ir attiecīgā bērna interesēs. Tiesa, izskatot šādas lietas, vienmēr vislielāko uzmanību pievērsīs bērna labklājībai. 1989. gada Bērnu likums nosaka likumīgu aizsardzību, lai aizsargātu bērna labklājību, pārvietojot to no Anglijas un Velsas.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Atbildē uz 1. jautājumu ir izklāstīti noteikumi par bērna likumīgu aizvešanu no Apvienotās Karalistes uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi. Persona, kura attiecībā uz bērnu ir saņēmusi bērna aprūpes rīkojumu, var aizvest bērnu uz ārzemēm uz laiku, kas **nepārsniedz vienu mēnesi**, un tādēļ tai nav nepieciešama otra vecāka atļauja, lai aizvestu bērnu brīvdienās.

Lapa atjaunināta: 10/08/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Ziemeļīrija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Ziemeļīrijas tiesībās ir paredzēta bērna likumīga aizvešana no Apvienotās Karalistes. 1995. gada Rīkojuma par bērniem (Ziemeļīrija) 13. panta 1. punktā personām, pie kurām ar tiesas rīkojumu ir noteikta bērna dzīvesvieta (kurām ar tiesas rīkojumu ir noteikta aizgādība pār bērnu), ir atļauts aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes uz laiku, kas ir īsāks par vienu mēnesi.

Tas atbilst 1985. gada Rīkojuma par bērnu nolaupīšanu (Ziemeļīrija) 3. panta 2.A punktam, kurā teikts, ka persona neizdara pārkāpumu, paņemot līdzi vai aizsūtot bērnu prom no Apvienotās Karalistes, ja ar spēkā esošu tiesas rīkojumu bērna dzīvesvieta ir noteikta pie šīs personas un bērns tiek aizvests uz laiku, kas ir īsāks par mēnesi (ja vien spēkā nav rīkojums, ar ko aizliedz bērnu aizvest).

Ja nav spēkā esoša dzīvesvietas noteikšanas rīkojuma un vecāku atbildība ir tikai mātei, viņa var likumīgi aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes bez tēva atļaujas. Tomēr tēvs, kuram nav vecāku atbildības, var censties nepieļaut sava bērna aizvešanu no attiecīgās jurisdikcijas, iesniedzot Ziemeļīrijas tiesā pieteikumu rīkojumam par aizliegtām darbībām. Viņš var arī iesniegt tiesā pieteikumu rīkojumam, ar kuru tiek piešķirta vecāku atbildība ("vecāku atbildība" ir definēta 1995. gada Rīkojuma par bērniem (Ziemeļīrija) 6. panta 1. punktā) vai noteikta bērna dzīvesvieta (ja tiesa ar rīkojumu nosaka bērna dzīvesvietu pie tēva, tai viņam ar rīkojumu arī jāpiešķir vecāku atbildība).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

1995. gada Rīkojuma par bērniem (Ziemeļīrija) 13. pantā ir teikts, ka tad, ja ir spēkā rīkojums, ar kuru nosaka bērna dzīvesvietu, neviens nedrīkst aizvest bērnu no Apvienotās Karalistes uz vairāk nekā mēnesi bez visu to personu rakstveida piekrišanas, kurām pār bērnu ir vecāku atbildība, vai bez tiesas atļaujas.

Turklāt 1985. gada Rīkojuma par bērnu nolaupīšanu (Ziemeļīrija) 3. panta 1. punktā ir teikts, ka persona, kas ir saistīta ar bērnu, izdara pārkāpumu (nolaupa bērnu), ja tā paņem līdzi vai aizsūta bērnu prom no Apvienotās Karalistes bez atbilstošas piekrišanas.

Ja nav spēkā esoša dzīvesvietas noteikšanas rīkojuma, bet vecāku atbildība pār bērnu ir vairāk nekā vienai personai, neviena no personām, kam ir vecāku atbildība pār šo bērnu, nedrīkst aizvest bērnu prom no Apvienotās Karalistes bez piekrišanas no pārējām personām, kam ir vecāku atbildība, vai bez tiesas atļaujas.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Tas no vecākiem, pie kura ar rīkojumu ir noteikta bērna dzīvesvieta un kurš vēlas bērnu uz visiem laikiem aizvest prom no Apvienotās Karalistes, var likumīgi pārcelties kopā ar bērnu bez tiesas iejaukšanās, ja viņš/viņa ir saņēmis rakstveida piekrišanu no otra no vecākiem, kam ir vecāku atbildība, vai jebkuras citas personas, kam ir vecāku atbildība. Ja piekrišanu nedod, jāiesniedz pieteikums tiesā, lai saņemtu atļauju uz visiem laikiem aizvest bērnu prom no Ziemeļīrijas (1995. gada Rīkojuma par bērniem (Ziemeļīrija) 13. panta 1. punkts).

Apvienotajā Karalistē svarīgākais apsvērums un noteicošais faktors lietās par pārcelšanos uz citu valsti vienmēr ir bērna labklājība. Tiesneši, kas iztiesā lietas Ziemeļīrijas ģimenes lietu tiesās katrā lietā ņem vērā visu viņiem pieejamo informāciju, pirms taisa neatkarīgu spriedumu. Viņi pirmām kārtām cenšas pieņemt tādus lēmumus, kas ir attiecīgā bērna interesēs.

Ja nav spēkā esoša dzīvesvietas noteikšanas rīkojuma, personai, kam ir vecāku atbildība pār bērnu un kas vēlas bērnu uz visiem laikiem aizvest no Apvienotās Karalistes, vienmēr būtu jācenšas saņemt otra no vecākiem piekrišanu vai tiesas atļauju par bērna aizvešanu, citādi šīs personas rīcība dos iemeslu sūdzībai par bērna nolaupīšanu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Atbildē uz 1. jautājumu iepriekš tekstā ir izklāstīti noteikumi par likumīgu bērna aizvešanu no Apvienotās Karalistes uz laiku, kas ir īsāks par vienu mēnesi. Persona, pie kuras ar rīkojumu ir noteikta bērna dzīvesvieta, var aizvest bērnu uz citu valsti uz laiku, kas ir **īsāks par vienu mēnesi**, tāpēc tai nav nepieciešama otra no vecākiem atļauja, lai aizvestu bērnu brīvdienu ceļojumā.

Lapa atjaunināta: 10/08/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Skotija

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Vai nu ar īpašu Skotijas tiesu piekrišanu, vai gadījumos, kad otra vecāka piekrišana nav nepieciešama (sk. atbildi uz 2. jautājumu turpmāk).

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Otra vecāka piekrišana ir nepieciešama, ja vecāks attiecībā uz bērnu "ir izmantojis vai pašlaik izmanto" kādas no šīm vecāku tiesībām —
bērns dzīvo kopā ar minēto personu vai šī persona citādā veidā nosaka bērna dzīvesvietu.

Ja bērns nedzīvo kopā ar minēto personu — regulāri uztur personiskas attiecības un tiešu kontaktu ar bērnu.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

(Sk. atbildi uz 1. jautājumu).

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Jā.

Lapa atjaunināta: 09/08/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.

Likumīga pārcelšanās uz ārzemēm ar bērniem - Gibraltārs

1 Kādos apstākļos viens vecāks var likumīgi aizvest bērnu uz citu valsti bez otra vecāka piekrišanas?

Saskaņā ar 2009. gada Bērnu likuma 30. pantu persona, pie kuras ar rīkojumu noteikta bērna dzīvesvieta, drīkst aizvest bērnu no Gibraltāra uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi.

Ja nav rīkojuma par bērna dzīvesvietu, vecāks, kam vienīgajam piešķirta aizgādība, ir tiesīgs aizvest bērnu no Gibraltāra bez otra vecāka atļaujas. Tomēr otrs vecāks, kam nav aizgādības tiesību, var neļaut aizvest bērnu no šīs jurisdikcijas, iesniedzot tiesā pieteikumu par rīkojumu aizliegt veikt konkrētas darbības.

2 Kādos apstākļos bērna aizvešanai uz citu valsti ir nepieciešama otra vecāka piekrišana?

Saskaņā ar 2009. gada Bērnu likuma 30. pantu gadījumos, kad attiecībā uz bērnu ir spēkā rīkojums par dzīvesvietu, neviena persona nedrīkst aizvest bērnu no Gibraltāra (izņemot uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi) bez visu to personu rakstveida piekrišanas, kurām ir aizgādības tiesības attiecībā uz bērnu, vai bez tiesas atļaujas.

Turklāt saskaņā ar 2011. gada Noziegumu likuma 184. pantu vecāks (un citas norādītās personas, kas ietver bērna aizbildni, personu, kurai par labu izdots rīkojums par bērna dzīvesvietu, vai personu, kurai ir bērna aizgādības tiesības) izdara noziedzīgu nodarījumu (veic bērna nolaupīšanu), ja viņš/viņa aizved bērnu no Gibraltāra bez attiecīgas piekrišanas (kas ir bērna mātes un tēva piekrišana, ja tēvam ir aizgādības tiesības, vai citu iepriekšminēto personu piekrišana).

Ja nav rīkojuma par bērna dzīvesvietu, bet bērna aizgādības tiesības ir piešķirtas vairāk nekā vienai personai, neviena šāda persona nav tiesīga aizvest bērnu no Gibraltāra, nesaņemot citu aizgādņu piekrišanu vai tiesas atļauju.

3 Kā bērnu var likumīgi aizvest uz citu valsti, ja otrs vecāks nepiekrīt bērna aizvešanai uz citu valsti gadījumos, kad šāda piekrišana ir nepieciešama?

Vecāks, pie kura ar rīkojumu noteikta bērna dzīvesvieta un kurš vēlas pastāvīgi aizvest bērnu no Gibraltāra, var likumīgi mainīt bērna dzīvesvietu bez tiesas iesaistes, ja otrs vecāks vai cita persona, kam ir aizgādības tiesības, tam rakstveidā piekrīt. Ja piekrišana netiek dota, tiesai jāiesniedz pieteikums, lai saņemtu atļauju pastāvīgi aizvest bērnu no Gibraltāra (2009. gada Bērnu likuma 30. pants).

Bērna labklājība vienmēr ir galvenais un noteicošais faktors saistībā ar pārcelšanos uz citu valsti. Tiesneši katrā gadījumā ņem vērā visu tiem pieejamo informāciju, pirms pieņemt neatkarīgu spriedumu. Tiesneši vienmēr tiecas pieņemt lēmumus, kas ir attiecīgā bērna interesēs.

Turklāt, ja ar rīkojumu nav noteikta bērna dzīvesvieta, personai, kurai ir aizgādības tiesības un kura vēlas pastāvīgi aizvest bērnu no Gibraltāra, ir jālūdz tiesas atļauja, ja citi aizgādņi ir atteikušies dot savu piekrišanu.

4 Vai tos pašus noteikumus piemēro gan pagaidu aizvešanai (piemēram, atvaļinājuma, veselības aprūpes u.c. gadījumos), gan pastāvīgai aizvešanai? Attiecīgā gadījumā, lūdzu, norādiet, kādā formā ir jāsniedz attiecīgās piekrišanas.

Atbildē uz 1. jautājumu ir izklāstīti nosacījumi bērna likumīgai aizvešanai no Gibraltāra uz laiku, kas ir īsāks par vienu mēnesi. Persona, pie kuras ar rīkojumu noteikta bērna dzīvesvieta, drīkst aizvest bērnu uz citu valsti uz laiku, kas **nepārsniedz vienu mēnesi**, un tāpēc šai personai nav vajadzīga otra vecāka atļauja, lai dotos ar bērnu atvaļinājumā.

Lapa atjaunināta: 09/08/2021

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietverto vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.